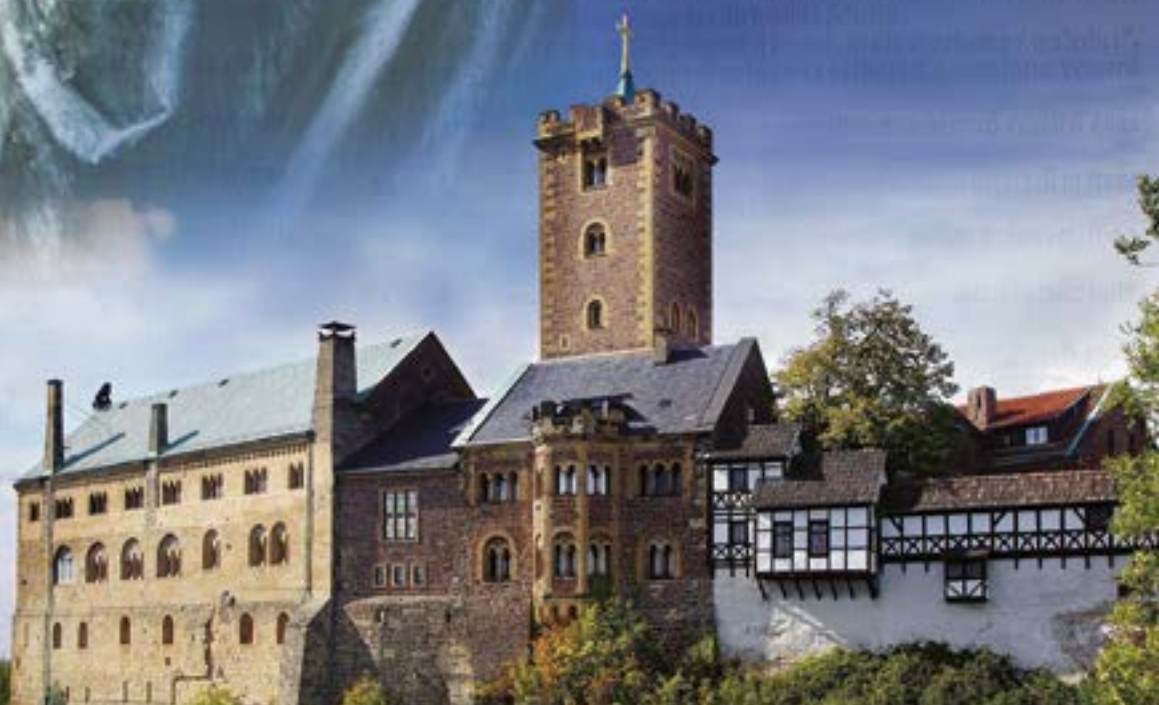
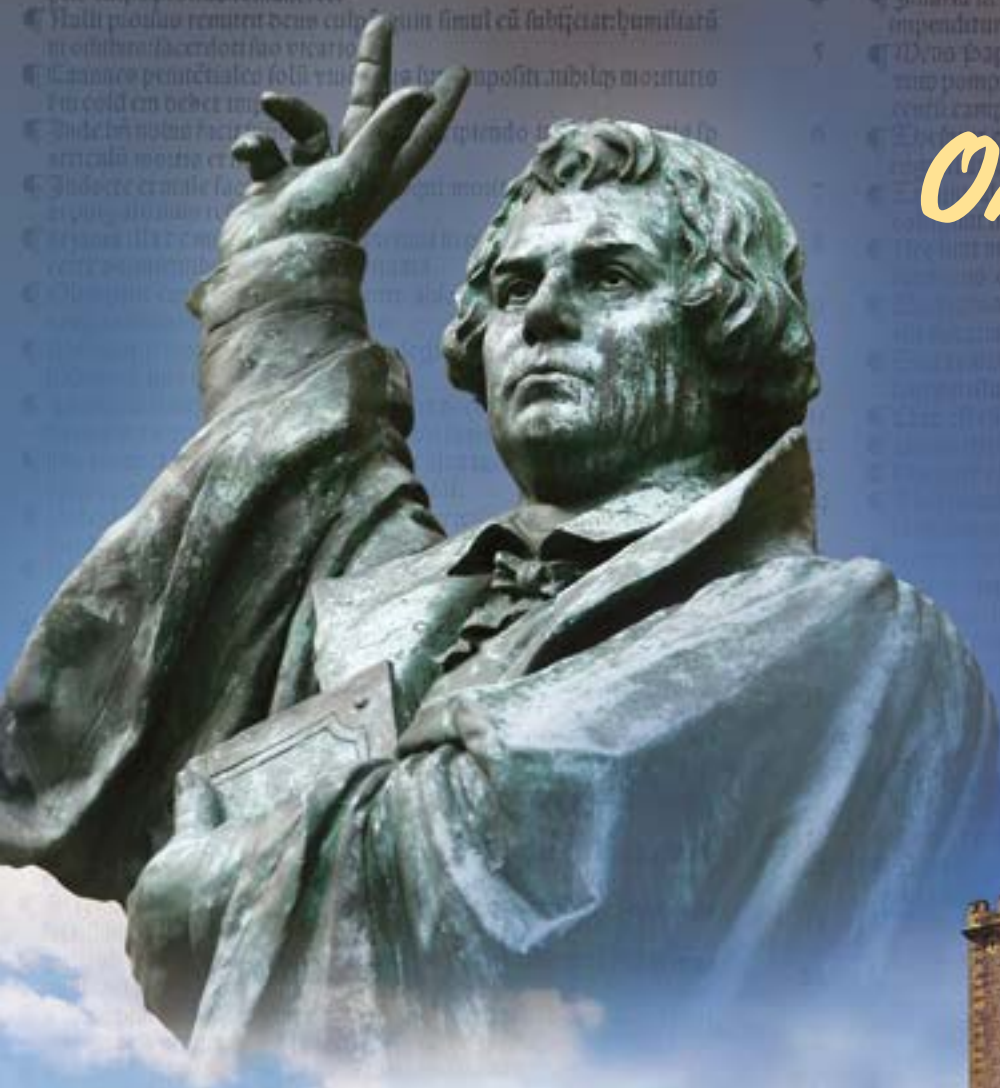

Amore et studio elucidande veritatis: hec subscripta disputabūtur Wittenberge. Presidente R. P. Martino Lutther: Artū
et S. Theologie Magistro: eiusdemq; ibidem lectione Ordinario. Quare petit: vt qui non possunt verbis
presentes nobiscū disceptare: agant id literis absentes. In noie dñi nostri ihesu ch̄i. Amē.

REFORMATIE NIEUWS

Onze Behoeften Nu aan Reformatie

Gebedslezingen, 1-10 december 2017

In deze uitgave

Educatief

Gisteren, Vandaag en Eeuwig

3

Vrijdag 1 december 2017

Onze Behoefte Nu aan Reformatie

4

Sabbat, 2 december 2017

De Stem in Wittenberg

8

Zondag 3 december 2017

Alleen door Genade

12

Woensdag 6 december 2017

Alleen door Geloof

16

Vrijdag 8 december 2017

Alleen door de Schrift

20

Sabbat, 9 december 2017

Alleen door Christus

24

Zondag, 10 december 2017

Alleen heerlijkheid voor God

28

500 JAREN REFORMATIE

Spoedig wordt weer een jaar afgesloten en vast kan eenieder van ons met vertrouwen verklaren: 'Tot hiertoe heeft ons de Heere geholpen' (1 Samuël 7:12).

Waarom heeft de Heer ons weer een jaar gespaard? 'Want in Hem leven wij, en bewegen ons, en zijn wij... Want wij zijn ook Zijn geslacht' (Handelingen 17:28). Inderdaad zijn wij nog in het land der levende met een reden, er is een belangrijke taak voor ons vastgelegd. Zo vertrouwd als wij zijn met de boodschap van de reformatie, is het ons werk om samen te werken met onze Schepper, omdat Hij probeert onze gebrekkige karakters opnieuw te vormen en te veranderen om Zijn volmaakte beeld te weerspiegelen. Onze hoop wordt gevonden in Jezus Christus, de Verlosser van de wereld, de enige grote Bron van almachtige en overvloedige genade.

Als wij deze week samenkomen om te aanbidden en de Gebedslezingen te bestuderen, laten wij dan bidden voor een nieuwe bekerende ervaring. Hoewel veel van de informatie geschiedenis is, zijn de geboden principes toch onmisbaar en zeer van toepassing voor ons geestelijk leven nu.

Laten wij onder gebed nadenken over, hoe de grote reformatie van toepassing is op eenieder van ons, ook de lezingen met anderen delen, die alleen zijn of aan huis gebonden, en denk aan de volgende data:

Gebod met vasten:

Sabbat 9 december

**Inzamelen van de gaven voor de Zending:
zondag 10 december**

Moge de Heer elke lezer de geestelijke zegeningen geven, die zo nodig zijn, en moge de reformatie-beginselen, werkend door Gods kracht, bespoedigen het bereiken van het hoogtepunt van ons geloof en hoop in een spoedige wederkomst van onze barmhartige Verlosser, Jezus Christus!

Uitgegeven door:

The Reformation Herald
Official Church of the Seventh
Day Adventist Reform Movement
P O Box 7240, Roanoke
VA 24019, USA
Web: <http://www.sdarm.org>

Nederland

Zevende Dags Adventisten
Reformatiebeweging
Mezenhof 41
9561 CC Ter Apel
Bankrekening:
NL27 INGB 0004 294694
BIC Nummer: INGBNL2A
Web: <http://www.zda-ref.nl>

Suriname

Zevende Dags Adventisten
Reformatiebeweging
Kashmirstraat 104
Paramaribo
Boerbuiten
Postbus 8141
Web: <http://www.zda-ref.nl>

Gisteren, Vandaag en Eeuwig

De protestantse hervorming van de 16e eeuw was een goddelijk geïnspireerde beweging om de evangeliebeginselen te herstellen, die in het Oude en Nieuwe Testament werden omschreven. Enkele fundamentele Bijbelse principes, die door de hervormers worden benadrukt, zijn:

Sola Gratia –Volgens de boodschap van Paulus aan de christenen te Efeze worden wij alleen door genade gered (Efeze 2:8-9). “Heden zijn er duizenden mensen, die dezelfde waarheid moeten leren, die Nicodémus leerde door de verhoogde slang. Zij vertrouwen op hun gehoorzaamheid aan de wet van God om Zijn gunst te verwerven. Wanneer hun gezegd wordt, op Jezus te zien en te geloven, dat Hij hen redt door Zijn genade alleen, roepen ze uit: “Hoe kan dit geschieden?” –*De Wens der Eeuwen*, blz. 138.

Sola Fide –In Romeinen 3:28 maakt het Woord van God duidelijk, dat berouwvolle zondaren alleen door het geloof kunnen worden gerechtvaardigd: “Daarom concluderen wij, dat een mens gerechtvaardigd wordt door geloof zonder de daden van de wet. Rechtvaardiging door geloof is boven strijd geplaatst. En al deze strijd is geëindigd, zodra wordt beseft, dat de verdiensten van de gevallen mens in zijn goede werken nooit het eeuwige leven voor hem kan verkrijgen.” –*Faith and Works*, blz. 20.

Sola Scriptura –In Zijn strijd met Satan gebruikte Christus alleen de Schriften. ‘Er staat geschreven’ was Zijn krachtige wapen. Evenzo verwijzend naar de opkomst van de grote advent-beweging getuigt Ellen White: “Wij... namen het standpunt in, dat de Bijbel en de Bijbel alleen onze gids moest zijn; en wij moeten nooit van dit standpunt afwijken.” –*Counsels to Writers and Editors*, blz. 145.

“Toch zal God een volk op aarde hebben, dat de Bijbel en de Bijbel alléén zal hooghouden als de maatstaf voor alle leerstellingen en de grondslag voor alle hervormingen. De meningen van geleerden, de gevolgtrekkingen van de wetenschap, de geloofsbelijdenissen of beslissingen van de kerkvergaderingen, die even talrijk en tegenstrijdig zijn als de kerken, die ze verdedigen, de stem van de meerderheid, niets van dit alles mag worden beschouwd als het bewijs vóór of tegen één of ander geloofspunt. Voordat men de leerstellingen of geboden aanneemt, moet men het bewijs hebben, dat ze door een duidelijk: ‘Zo spreekt de Here’ worden gestaafd.” –*De Grote Strijd*, blz. 549.

Solus Christus – ‘Want er is één God, er is ook één Middelaar Gods en der mensen, de Mens, Christus Jezus’ (1 Timótheüs 2:5). “Christus is onze Verlosser; Hij zal geen voordeel trekken uit uw vernederende belijdenissen. Wanneer u een persoonlijke zonde hebt, belijdt deze voor Christus, Die de enige Middelaar is tussen God en de mens.” –*Het Geloof Waardoor Ik Leef*, blz. 205.

Solo Deo Gloria –‘Hetzij dan dat gij eet, hetzij dat gij drinkt, hetzij dat gij iets anders doet, doet het al ter ere

Gods’ (1 Korinthe 10:31). ‘Laat uw licht also schijnen voor de mensen, dat zij uw goede werken mogen zien, en uw Vader, Die in de hemelen is, verheerlijken’ (Matthéüs 5:16).

“Het geschiedt alles om uwentwil, opdat de genade toeneme en door steeds meerderen overvloediger dank worde gebracht ter ere Gods’. De apostelen predikten het evangelie niet tot verheerlijking van zichzelf.” –*Van Jeruzalem tot Rome*, blz. 246.

Het hele verlossingsplan is bedoeld om de mensheid te herstellen in de oorspronkelijke staat van voor de zonde en tot eer en heerlijkheid van God.

In harmonie met de grote Reformatie-beginselen, in Hebreeën 11, vinden wij, dat al die helden volgens Gods toetssteen door genade gered zijn en door geloof gerechtvaardigd zijn, bijvoorbeeld:

‘Door het geloof heeft Abel een meerdere offerande Gode geofferd dan Kaïn, waardoor hij getuigenis bekomen heeft, dat hij rechtvaardig was’ (vers 4). ‘Door het geloof heeft Noach, door Goddelijke aanspraak vermaand zijnde van de dingen, die nog niet gezien werden, en bevreesd geworden zijnde, de ark toebereid tot behoudenis van zijn huisgezin door welke ark hij de wereld heeft veroordeeld en is geworden een erfgenaam der rechtvaardigheid, die naar het geloof is’ (vers 7).

Ongeveer 600 jaar voor Christus schreef Hábakuk: ‘Ziet, zijn ziel verheft zich, zij is niet recht in Hem; maar de rechtvaardige zal door zijn geloof leven’ (2:4), en Paulus herhaalde dit in Romeinen 1:17.

Maarten Luther bestudeerde ernstig vooral Paulus’ brieven aan de Romeinen en Galaten om het prachtige onderwerp van verlossing door genade en rechtvaardiging door geloof te begrijpen.

Later, tijdens de Algemene Conferentie in Minneapolis, 1888, werd deze ‘meest waardevolle boodschap’ gebracht aan Gods volk om hen voor te bereiden voor het ware evangeliseren van de wereld. Ellen White schreef: “Verscheidenen hebben mij geschreven en vroegen, of de boodschap van rechtvaardiging door geloof de boodschap van de derde engel was, en ik heb geantwoord: “Het is de boodschap van de derde engel in waarheid.” –*The Review and Herald*, 1 april 1890.

Tijdens deze speciale week van Gebed zal Gods volk over de hele wereld deze onderwerpen bestuderen, zo belangrijk voor onze eigen verlossing en voor het doel om de evangelie-opdracht te vervullen. “Dit is de boodschap, die God opgedragen heeft om aan de wereld te geven. Het is de boodschap van de derde engel, die met een luide stem verkondigd moet worden en vergezeld moet worden van de uitstorting van Zijn Geest in grote mate.” –*Testimonies to Ministers*, blz. 91.

Moge de Heer ons helpen deze wonderbare waarheid ter harte te nemen!

Onze Behoefte Nu aan Reformatie

Samengesteld uit de geschriften van
E. G. White

DE VERLEIDING WEERSTAAN OM DE WAARHEID AF TE ZWAKKEN

Het is makkelijker neer te halen dan op te bouwen. Het is veel makkelijker om de wielen van de reformatie te remmen dan de wagen te trekken op de steile helling. –*The Signs of the Times*, 25 oktober 1883.

In de dagen van Maarten Luther waren er, die tot hem kwamen en zeiden: “Wij willen uw Bijbel niet, wij willen de Geest.” Maarten Luther zei tegen hen: “Ik zal uw geest op de neus tikken.” Maar ondanks hun groot uiterlijk vertoon zijn zij niet de kinderen van God. –*Sermons and Talks* 1, blz. 22.

In vroegere tijden voelde de rechtvaardige, dat het onmogelijk was zich met Rome te verbinden en, hoewel hun vijandschap tegen dit misleidende systeem werd gehandhaafd met gevaar voor eigendom en leven, hadden zij moed om hun scheiding te handhaven en dapper te strijden voor de waarheid. De Bijbelse waarheid was voor hen dierbaarder dan rijkdom, eer, of zelfs hun leven. Zij konden het niet verdragen de waarheid te begraven onder een massa van bijgeloof en leugenachtige spitsvondigheden. Zij namen het woord van God in hun handen en verhoogden de standaard van de waarheid voor de mensen, verklaarden vrijmoedig datgene, wat God hun geopenbaard had door de Bijbel ijverig te onderzoeken. Zij stierven de wreedste dood voor hun trouw aan God, maar door hun bloed verwierven zij voor ons vrijheden en voorrechten, zodat velen, die beweren protestanten te zijn, zich gemakkelijk overgeven aan de kracht van het kwaad...

De stem van Luther, die weerklonk in bergen en valleien, die Europa schudde zoals bij een aardbeving, riep

een leger van edele apostelen van Jezus op en de waarheid, die zij bepleitten, kon niet gestopt worden door vervelende mensen, door martelingen, door kerkers, door de dood; en nog steeds zeggen de stemmen van het edele leger van martelaren ons, dat de Roomse macht de voorspelde afvalligheid van de laatste tijd is, het mysterie van de ongerechtigheid dat Paulus al zag beginnen te werken in zijn tijd... Protestantenv verliezen het onderscheidingsteken, dat hen onderscheidt van de wereld, en ze verminderen de afstand tussen hen en de Roomse macht. Zij hebben hun oren afgekeerd van het horen van de waarheid; zij zijn onwillig geworden om licht aan te nemen, dat God op hun weg verspreidt, en daardoor gaan zij in duisternis. Zij spreken met minachting over de gedachte, dat er een heropleving zal zijn van de vroegere wrede vervolging van de kant van Rooms-Katholieken en degenen, die met hen verbonden zijn...

Het pausdom is de godsdienst van de menselijke natuur en de massa van de mensheid houdt van een leer, die hun toestaat te zondigen en hen toch bevrijdt van de gevolgen ervan. Mensen moeten een vorm van religie hebben, en deze religie, gevormd door middel van een mens en toch bewegend goddelijke autoriteit te hebben, past bij de vleeselijke geest. Mannen, die zichzelf wijs en verstandig vinden, keren zich in trots af van de standaard van gerechtigheid, de tien geboden, en denken niet, dat het in overeenstemming is met hun waardigheid om de wegen van God te onderzoeken. Daarom gaan zij op verkeerde wegen, op verboden paden, zelfvoldaan, opgeblazen, naar het voorbeeld van de paus, niet naar het voorbeeld van Jezus Christus...

Hoewel het is aangetoond, dat een dag van grote

intellectuele duisternis gunstig was voor het Rooms-katholicisme, zal ook aangetoond worden, dat een dag van groot intellectueel licht ook gunstig is voor zijn macht; want de gedachten van de mensen zijn geconcentreerd op hun eigen bekwaamheid en willen niet God in hun kennis vasthouden. Rome eist onfeilbaarheid op en de protestanten volgen in dezelfde lijn. Zij willen niet zoeken naar de waarheid en gaan van licht naar groter licht. Zij ommuren zich met vooroordeel en lijken bereid te zijn misleid te worden en anderen te misleiden.

Maar hoewel de houding van de kerken ontmoedigend is, hoeft men echter niet ontmoedigd te zijn; want God heeft een volk, dat hun trouw aan de waarheid zal bewaren, dat de Bijbel en de Bijbel alleen zal maken tot hun geloofsregel en leer, dat de standaard zal verheffen en de banier hooghouden, waarop geschreven is: 'De Geboden van God en het geloof van Jezus' (Openbaring 14:12). Zij zullen een zuiver evangelie waarderen en de Bijbel tot het fundament maken van hun geloof en leer.

Voor zo'n tijd als dit, wanneer men de wet van de Heer der heerscharen ter zijde werpt, is het gebed van David van toepassing: 'Het is tijd voor de Heere, dat Hij werke, want zij hebben uw wet verbroken' (Psalm 119:126). Wij komen tot een tijd, wanneer bijna algemeen de wet van God overstelpt zal worden met minachting en Gods geboden houdend volk ernstig beproefd zal worden, maar zullen zij hun respect voor de wet van Jehova verliezen, omdat anderen de bindende eisen niet zien en beseffen? Laat Gods geboden houdend volk, zoals David, Gods wet eerbiedigen in evenredigheid als de mensen deze ter zijde werpen en niet respecteren en minachten. – *The Signs of the Times*, 19 februari 1894.

DIE STEM VAN 500 JAAR GELEDEN

Luther weigerde het juk van Christus te ruilen voor het juk van het pausdom. Dit was zijn enige overtreding; maar het was voldoende om zijn leven in gevaar te brengen. De aandacht van het hele rijk was gericht op deze ene man, en al hun dreigingen en smeekbeden hadden zijn trouw aan God en Zijn woord niet aan het wankelen gebracht. Luther had niet zonder hulp zijn standvastigheid behouden. Een grotere dan Luther was met hem, leidde zijn geest, heiligde zijn oordeel en gaf hem wijsheid in ieder uur van gevaar.

Had de Hervormer op een enkel punt toegegeven, dan zou Satan en zijn heir de overwinning hebben behaald. Maar de onwrikbare standvastigheid van Luther onder de ijzeren hand van de paus was het middel om de kerk zelfstandig te maken en een nieuwe en betere tijd te beginnen. De invloed van deze ene man, die zelf in godsdienstige zaken zo had durven denken en handelen, moest de kerk en de wereld beïnvloeden, niet alleen in zijn eigen tijd, maar ook alle toekomstige generaties. Zijn standvastigheid en getrouwheid zouden allen versterken, die een soortgelijke ervaring zouden doormaken, tot aan het einde van de tijd. Dit was het werk van God. Luthers verdediging voor de Rijksdag van Worms was een van de grootste gebeurtenissen, die in de geschiedenis werden opgenomen. De kracht en majesteit van God staan boven de raad van mensen, boven de machtige kracht van Satan. – *The Signs of the Times*, 20 september 1883.

WAAR ZIJN WIJ NU?

Satans optreden tegen God en Zijn Woord is niet veranderd. Hij is vandaag nog even sterk gekant tegen het feit, dat men de Schrift als levensgids kiest als in de zestiende eeuw. In onze tijd wijkt men erg af van haar leer en haar voorschriften en is het dringend nodig terug te keren tot het basisbeginsel van het protestantisme: de Bijbel en de Bijbel alléén is het richtsnoer voor geloof en leven. Satan streeft er nog altijd naar de godsdienstvrijheid met alle mogelijke middelen uit te schakelen. De antichristelijke macht, die door de protestanten in Spiers werd bestreden, probeert nu met vernieuwde kracht haar verloren oppergezag te herstellen. Dezelfde onwrikbare trouw aan het Woord van God, waarvan de hervormers in de crisis in de zestiende eeuw blijk gaven, is de enige hoop op een hervorming in onze tijd. – *De Grote Strijd*, blz. 189.

De grote massa wil de waarheid niet horen en luistert liever naar fabels. De apostel Paulus heeft over de eindtijd gezegd: 'Want er komt een tijd, dat de mensen de gezonde leer niet meer zullen verdragen' (2 Timótheüs 4:3). Die tijd is nu aangebroken. De meeste mensen zijn niet gesteld op de waarheid van de Bijbel, omdat ze indruist tegen het zondige, wereldse hart. Satan zorgt dan wel voor de misleidingen, waar ze zó van houden.

Toch zal God een volk op aarde hebben, dat de Bijbel, en de Bijbel alléén, zal hooghouden als de maatstaf voor alle leerstellingen en de grondslag voor alle hervormingen. De meningen van geleerden, de gevolgtrekkingen van de wetenschap, de geloofsbelijdenissen of beslissingen van kerkvergaderingen, die even talrijk en tegenstrijdig zijn als de kerken, die ze verdedigen, de stem van de meerderheid, niets van dit alles mag worden beschouwd als het bewijs vóór of tegen één of ander geloofspunt. Voordat men leerstellingen of geboden aanneemt, moet men het bewijs hebben, dat ze door een duidelijk 'Zo spreekt de Here' worden gestaafd.

Satan probeert voortdurend de mens centraal te stellen en de aandacht van God af te leiden. Hij leert de mensen, dat ze de bisschoppen, predikanten en hoogleraren in de godgeleerdheid als hun leiders moeten beschouwen, in plaats dat ze de Bijbel zelf onderzoeken om te weten, wat hun plicht is. Wanneer hij de geest van deze leiders beheerst, kan hij de massa naar zijn eigen inzichten manipuleren. – *De Grote Strijd*, blz. 549-550.

DE TEST VAN LEERSTELLINGEN

De profeet geeft een waarheid, waardoor wij alle leerstellingen kunnen testen. Hij zegt: 'Tot de wet en tot de getuigenis! zo zij niet spreken naar dit woord, het zal zijn, dat zij geen dageraad zullen hebben' (Jesaja 8:20). Hoewel er overvloedig verkeerdheden in de wereld aanwezig zijn, is er geen reden, waarom men in bedrog moet blijven. De waarheid is duidelijk, en wanneer deze in strijd is met een verkeerdheid, kan het karakter ervan onderscheiden worden. Alle onderwerpen van Gods genade kunnen begrijpen, wat zij nodig hebben. Door geloof kunnen wij ons leven in overeenstemming brengen met de standaard van gerechtigheid, omdat wij de gerechtigheid van Christus ons kunnen toe-eigenen. – *Faith and Works*, blz. 97.

Alle geloofsartikelen, alle leerstellingen en

geloofsbelijdenissen, hoe heilig zij ook worden beschouwd, moeten afgewezen worden, als zij de duidelijke uitspraken van het Woord van God tegenspreken. Als de Bijbel de leerstellingen ondersteunt, die wij in het verleden hebben gehandhaafd, zijn wij gerechtvaardigd om het te behouden; want het woord van God geeft ons grond voor ons geloof.

De heilige wonderen moeten met nederige harten en ernstige gebeden worden bestudeerd, zodat wij de waarheid kunnen brengen, die wij duidelijk zien, bevestigd in ons praktische, dagelijkse leven. Zo zullen wij het duidelijk maken, dat wij ons leven uitleven in overeenstemming met de leringen van Gods Woord. Jezus toont ons twee klassen, die gezegend zijn met een begrip van de goddelijke waarheid. Een klasse hoort niet alleen Zijn woorden, maar doet deze ook en een andere klasse hoort maar doet deze niet...

Zij, die bewijzen van de waarheid zien en toch weigeren in haar licht te wandelen, omdat zij zien, dat zij daardoor verplicht zouden zijn om meningen, zaken of van enig ander tijdelijk voordeel op te offeren, die hun overtuigingen opzijzet, en het duidelijke 'Zo spreekt de Heere' verwerpt en afkeert van de waarheid naar fabels, verkeerde toepassingen en uitleggingen van de Schrift op zo'n manier, alsof deze hun fouten lijkt te ondersteunen. Deze personen komen onder de wee, die uitgesproken werd over Chorazin en Bethsáida. In de tijd van Christus was het deze klasse, die door Zijn woorden werd goedgekeurd, toen Hij zei: 'Wee u, Chorazin! Wee u, Bethsáida! Want zo in Tyrus en Sidon de krachten waren geschied, die in u geschied zijn, zij zouden

zich eertijds in zak en as bekeerd hebben. Doch Ik zeg u: Het zal Tyrus en Sidon verdraaglijker zijn in de dag des oordeels dan u. En gij, Kapérnaüm, die tot de hemel toe zijt verhoogd, gij zult tot de hel toe neergestoten worden; want zo in Sódóm die krachten waren geschied, die in u geschied zijn, zij zouden tot op de huidige dag gebleven zijn. Doch Ik zeg u, dat het het land van Sódóm verdraaglijker zal zijn in de dag des oordeels dan u' (Matthéüs 11:21-24). –*The Review and Herald*, 25 maart 1902.

ERVARING MOET GETEST WORDEN DOOR HET WOORD

Er zijn velen, die zeggen, dat zij geheiligd zijn aan God, en toch, wanneer de grote standaard van gerechtigheid aan hen wordt voorgelegd, worden zij zeer opgewonden en tonen een geest, die bewijst, dat zij niets weten van wat het betekent om geheiligd te zijn. Zij hebben niet de geest van Christus; want diegenen, die werkelijk geheiligd zijn, zullen het woord van God eerbiedigen en gehoorzamen, meteen als het voor hen geopend wordt, en zij zullen een sterk verlangen tonen om te weten, wat waarheid is op elk punt van de leer. Een jubelend gevoel is geen bewijs van heiliging. De bewering: "Ik ben gered, ik ben gered", bewijst niet, dat de ziel gered of geheiligd is. Velen, die zeer opgewonden zijn, is verteld, dat zij geheiligd zijn, als zij geen verstandig idee hebben van wat de term betekent; want zij kennen de Schrift niet noch de kracht van God. Zij vleien zichzelf, dat zij in overeenstemming zijn met de wil van God, omdat zij zich gelukkig voelen; maar

wanneer zij getest worden, wanneer het woord van God in hun leven wordt gebracht, sluiten zij hun oren om de waarheid niet te horen en zeggen: "Ik ben geheiligd", en dat maakt een einde aan de onenigheid. Zij hebben niets te maken met het onderzoeken van de Schrift om te weten, wat waarheid is en te bewijzen, dat zij zichzelf onbevreesd misleid hebben. Heiligmaking betekent veel meer dan een vlucht van gevoelens. Opwinding is geen heiligmaking. Volkomen in overeenstemming met de wil van onze Vader, die in de hemel is, is alleen heiligmaking, en de wil van God wordt uitgedrukt in Zijn heilige wet. Het bewaren van alle geboden van God is heiligmaking. Onszelf bewijzen als gehoorzame kinderen aan Gods woord is heiligmaking. Het Woord van God moet onze gids zijn, niet de meningen of ideeën van mensen. Laten degenen, die werkelijk geheiligd zouden zijn, het woord van God onderzoeken met geduld, gebed en nederig zielsberouw. Laten zij zich herinneren, dat Jezus bad: 'Heilig ze in Uw waarheid; Uw woord is de waarheid' (Johannes 17:17).

Het christendom leeft gewoon door elk woord, dat de mond van God uitgaat. Wij moeten geloven en leven in Christus, die de weg, de waarheid en het leven is. Wij hebben vertrouwen in God, als wij Zijn woord geloven; wij vertrouwen en gehoorzamen God, als wij Zijn geboden bewaren; en wij hebben God lief, als wij Zijn wet liefhebben. Een leugen geloven zal niemand van ons op de weg brengen om geheiligd te worden. Zullen alle predikanten in de wereld ons vertellen, dat wij veilig waren in het ongehoorzaam zijn aan een enkel voorschrift van de heilige standaard van gerechtigheid, dat zou onze verplichtingen niet verminderen en onze schuld ook niet, als wij een duidelijk 'Gij zult' of 'Gij zult niet' verwerpen. Wij moeten niet denken dat, omdat onze vaders een bepaalde weg gingen en gelukkig stierven, wij in hun voetsporen mogen volgen, en worden aangenomen in het vertolken van dezelfde dienstverlening en het doen van dezelfde werken, die zij deden. Wij hebben meer licht gehad dan zij hadden in hun tijd; en als wij door God aangenomen zouden worden, moeten wij zo getrouw zijn in het gehoorzamen van het licht en erin wandelen, zoals zij waren in het ontvangen en gehoorzamen van het licht, dat God aan hen zond. Wij moeten het licht aannemen en verbeteren, dat op ons pad schijnt, zo getrouw als zij het licht aannamen en verbeterden, dat op hun pad viel in hun generatie. Wij zullen geoordeeld worden volgens het licht, dat in onze zielentempel schijnt in onze tijd; en als wij het licht volgen, zullen wij vrije mannen en vrouwen zijn in Christus Jezus. –*The Review and Herald*, 25 maart 1902.

EEN OPROEP TOT REFORMATIE

Er komt een dag, en het is niet ver meer, wanneer een afrekening zal worden voorgelegd van verspilde kansen, verkeerd bestede uren en verwaarloosde voorrechten. De natuur, de invloed van al ons afgelopen leven is opgeschreven in de hemelse boeken. Wij kunnen de cijfers niet veranderen, kunnen het verleden niet ongedaan maken, noch het verslag van goed of slecht gedane dingen uitwissen. Dag voor dag maken de daden, die in het lichaam zijn gedaan, ons verslag hierboven, en in het oordeel zullen de boeken onze boze gang onthullen, tenzij door oprecht berouw, door grondige hervorming onze zonden door het

bloed van de verzoening worden uitgedelgd. Wij zullen geoordeeld worden, elk mens volgens zijn werken zijn geweest. Laat iedereen denken aan het karakter van zijn werken en berouw hebben, en worden veranderd door de kracht van Christus.

In deze gevaarlijke tijd, wanneer een vorm van vroomheid populair is in de wereld, en een belijdenis van het christendom in de mode is, zullen slechts enkelen zich onderscheiden op de levendige wijze van zelfverloochening en het kruis dragen. 'Waak en bid' is het bevel van Hem, die de verleiding voor ons doorstond. Christus kent ons gevaar, want Hij heeft gestreden met onze sterke vijand. Hij weet, dat onze vijand op het spoor is van iedereen, die probeert het goede te doen...

Het wassen van het karakterkleed moet van dag tot dag doorgaan, zodat wij uiteindelijk zonder vlek of rimpel of zoiets mogen worden bevonden, maar onberispelijk voor Hem met wie wij te doen hebben. Dit werk van onszelf te reinigen, evenals Hij rein is, moet persoonlijk worden gedaan. Wij moeten onze motieven, onze daden, onderzoeken in het licht van Gods heilige wet. Wij moeten steeds vragen: "Is dit de weg van de Heer?"... Engelen van God kijken om de ontwikkeling van ons karakter te zien; zij wegen de morele waarde; en mogen de grote dag van God tonen het feit, dat wij niet gewogen zijn op de weegschaal en te licht bevonden zijn. –*The Signs of the Times*, 25 mei 1891.

Wanneer de gemeente, die nu doortrokken wordt van haar eigen afvalligheid, niet tot inkeer zal komen en zich niet zal bekeren, zal ze eten van de vrucht van haar eigen daden, tot ze van zichzelf een afschuw zal krijgen. Wanneer ze het kwade weerstaat en het goede kiest, wanneer ze God zoekt in alle ootmoed en haar hoge roeping in Christus bereikt, staande op het fundament der eeuwige waarheid, en in het geloof beslag legt op de talenten, haar toegewezen, zal ze genezing ontvangen. Dan zal ze naar voren treden in haar door God gegeven eenvoud en reinheid, bewaard voor alle aardse verwickelingen, terwijl ze laat zien, dat de waarheid haar inderdaad heeft vrijgemaakt. Dan zullen haar leden inderdaad de uitverkorenen Gods, Zijn vertegenwoordigers, zijn.

De tijd is gekomen, dat een volkomen hervorming moet plaatsvinden. Wanneer deze hervorming begint, zal de geest des gebeds elke gelovige aandrijven en zal de gemeente de geest van twist en tweedracht bannen. Die in hun leven nooit gestaan hebben in een christelijke verbondenheid, zullen dicht tot elkander komen. Een lid, dat werkt volgens de juiste richtlijnen, zal andere leden ertoe brengen zich met hem te verenigen om te bidden voor de openbaring van de Heilige Geest. Er zal geen verwarring zijn, omdat allen in harmonie met de bedoeling van de Geest zullen zijn. De slagboom, die de ene gelovige van de andere scheidde, zal worden opgeruimd, en Gods dienstknechten zullen dezelfde dingen verkondigen. De Here zal met Zijn dienstknechten samenwerken. Allen zullen vol begrip het gebed bidden, dat Christus zijn dienstknechten leerde: 'Uw koninkrijk kome, Uw wil geschiede gelijk in de hemel, alzo op de aarde' (Matthëüs 6:10). –*Uit de Schatkamer der Getuigenissen* 3, blz. 261-262.

De Stem in Wittenberg

Luther verbrandt de pauselijke bul op het plein van Wittenberg in het jaar 1520.

door A. C. Sas

GODS WARE GETUIGEN

‘Gij zijt Mijn getuigen, spreekt de Heere, en Mijn knecht, die Ik uitverkoren heb; opdat gij weet, en Mij gelooft, en verstaat, dat Ik Die ben, dat vóór Mij geen God geformeerd is, en na Mij geen zijn zal’ (Jesaja 43:10).

In alle tijden van de wereldgeschiedenis heeft God getrouwe boodschappers gehad als getuigen om Zijn goddelijk karakter te vertegenwoordigen. Zij moesten de waarheid verkondigen, die uitgedrukt wordt in Zijn woord, de Heilige Schrift. Zij verhieven hun stem tegen de heersende verdorvenheid en nodigden de goddelozen uit zich tot God te wenden. Het verlossingsplan moest aan alle mensen gebracht worden. De Heer stond nooit toe, dat de waarheid verdween of totaal vergeten werd. Zelfs in de periode van de grootste onwetendheid van Gods wil verwekte Hij getrouwe boodschappers om het volk de boodschap van verlossing te tonen. Zo was het ook in de Donkere Middeleeuwen, toen de waarheden van het Woord van God onbekend waren bij de grote meerderheid van hen, die zich christenen noemden.

In de 16e eeuw, tijdens de Donkere Middeleeuwen, koos God getrouwe getuigen om de heersende duisternis en onwetendheid te verdrijven. Een van de opmerkelijke getuigen was Maarten Luther.

“Maarten Luther was één van de belangrijkste hervormers, die door God werden uitgekozen om de kerk uit de duisternis van het pausdom naar het licht van een zuiverder geloof te leiden. Hij was ijverig, enthousiast en toegewijd. Hij vreesde alleen God en beschouwde de Bijbel als de enige grondslag voor het christelijk geloof. Hij was de man, aan wie zijn tijd dringend behoefte had.” –*De Grote Strijd*, blz. 112.

Maarten Luther werd in 1508 in het priesterschap ingewijd. In 1512 ging hij naar Rome. Toen hij de op zeven heuvelen gebouwde stad zag, riep hij uit: “Heilig Rome, ik groet u!” Maar groot was zijn teleurstelling, toen hij daar aankwam.

“Hij (Luther) trok de stad in, bezocht de kerken, luisterde naar de verhaaltjes van de priesters en monniken en vervulde alle godsdienstige plichten. Overal zag hij dingen, die hem met verbazing en afschuw vervulden. Hij stelde vast, dat de geestelijkheid van hoog tot laag in zonde leefde. Prelaten vonden het niet beneden hun waardigheid allerlei schunnige moppen te tappen. Luther werd met stomheid geslagen door hun hemeltergend gedrag, dat ze zelfs tijdens de mis niet konden nalaten. Bij zijn contacten met monniken en burgers merkte hij, dat losbandigheid en uitpattingen welig tierden. Overal, waar hij kwam, vond hij heiligschennis in plaats van heiligheid.” –*De Grote Strijd*, blz. 115-116.

“Kort tevoren had de paus een aflaat beloofd aan iedereen, die op zijn knieën de Pilatustrap zou beklimmen.... Eens (in 1512) ging Luther op zijn knieën deze trap op. Plots zei een stem als een donderslag: ‘De rechtvaardige zal uit geloof leven’ (Romeinen 1:17). Hij sprong onmiddellijk recht. Beschaamd en vol afgrijzen ging hij zo vlug mogelijk weg. Deze tekst heeft hem trouwens nooit meer losgelaten. Vanaf dat ogenblik beseft hij duidelijker dan ooit, dat het helemaal geen zin heeft om voor zijn zaligheid op eigen goede werken te rekenen en begreep hij de noodzaak van een vast geloof in de verdiensten van Christus.” –*De Grote Strijd*, blz. 116.

LUTHER ONDERWIJST IN WITTENBERG

Na de terugkeer van Luther uit Rome, in 1512, ontving hij van de universiteit van Wittenberg de graad van doctor in de godgeleerdheid en kreeg hij de plicht om te onderwijzen aan de universiteit. Hier begon hij enkele van de leerstellingen van de Roomse kerk te onderzoeken. Hij veranderde zijn gedachten over boetedoening, gerechtigheid, rechtvaardiging en verlossing.

Te Wittenberg, “legde hij (Luther) zich toe op de studie van de Bijbel in de oorspronkelijke talen. Hij begon college te geven over de Bijbel en leerde zijn enthousiast publiek de psalmen, de evangeliën en de brieven kennen. Staupitz, zijn vriend en overste, spoorde hem aan om op de kansel te gaan en het Woord van God te preken. Luther aarzelde echter, omdat hij zichzelf niet waardig vond om in de naam van Christus tot het volk te spreken. Pas na een lange strijd ging hij op het verzoek van zijn vrienden in. Hij kende de Bijbel toen al grondig en Gods genade rustte op hem. Zijn welsprekendheid boeide zijn toehoorders. Door de duidelijkheid en overtuigingskracht, waarmee hij de waarheid verkondigde, kon hij zijn publiek tot andere gevoelens en gedachten brengen.” –*De Grote Strijd*, blz. 115.

“Luther begreep, hoe gevaarlijk het is, als menselijke theorieën boven het Woord van God worden geplaatst. Hij viel de speculatieve wijsbegeerte van de scholastici onvervaard aan. Hij kantte zich tegen de filosofie en theologie, die zó lang het denken van de mensen hadden beïnvloed. Hij vond ze niet alleen nutteloos maar ook gevaarlijk. Hij probeerde zijn toehoorders af te wenden van de drogredenen van filosofen en theologen en wilde hun aandacht vestigen op de eeuwige waarheden, die de profeten en apostelen hadden verkondigd.

De mensen luisterden aandachtig naar zijn waardevolle boodschap. Zij hadden zoiets nog nooit gehoord. Het goede nieuws van een liefdevolle Heiland en de verzekering van vergeving en vrede door Zijn verzoenend bloed maakten de mensen blij en gaf hun een onvergankelijke hoop. In Wittenberg werd een licht ontstoken, dat tot de verste uithoeken van de aarde zou schijnen, en tot het einde der tijden steeds helderder zou stralen.” –*De Grote Strijd*, blz. 116-117.

DE LEER VAN AFLATEN

Een van de grootste strijdpunten, die hij tegenkwam, was de leer van aflaten, waardoor de kerk aanbod de straf te verwijderen en volledige vergeving te verlenen van zonden van het verleden, het heden en zelfs van die in de toekomst zouden worden begaan. In 1517 werd Luther

verontwaardigd, toen hij zag, dat zijn eigen gemeente aflaten begon aan te bieden, die zij in een nabijgelegen stad hadden gekocht van Johann Tetzel, een Dominicaanse monnik. Tetzel verkocht een blad, welke de leer van aflaten bevatte om geld te verzamelen voor het bouwen van de Sint-Pieters Basiliek. Wat was de inhoud van het document? Wij lezen hierover:

“Wanneer Tetzel in een stad kwam, werd hij voorafgegaan door een heraut, die aankondigde: “Wij brengen de genade van God en van de heilige Vader” ... Deze schandelijke handel werd in de kerk bedreven. Tetzel verkondigde op de kansel, dat de aflaten het kostbaarste geschenk van God waren. Hij beweerde, dat elke zonde, die een afnemer van zijn aflaatbrieven later zou begaan, op grond van zijn aflaten zou worden vergeven, en dat de betrokkene zelfs geen berouw hoefde te hebben. Hij gaf zijn publiek bovendien de verzekering, dat de aflaten niet alleen de levenden, maar ook de doden konden redden. Zodra het geldstuk op de bodem van zijn geldkoffer zou rinkelen, zou de ziel van degene, voor wie men had betaald, uit het vagevuur worden verlost en naar de hemel gaan.” –*De Grote Strijd*, blz. 118.

“Toen Tetzel niet met zijn handel en goddeloze beweringen wilde ophouden, besloot Luther krachtiger te protesteren tegen zijn hemeltergende misbruiken. Kort daarna kreeg hij daartoe de kans. In de slotkerk van Wittenberg waren er veel relikwieën, die op bepaalde kerkelijke feestdagen aan het volk werden getoond. Iedereen, die op zo’n hoogtijdag naar de kerk ging en biechtte, kreeg volledige kwijtschelding van zonden. Het volk stroomde op die dagen dan ook naar de kerk. Een van de belangrijkste kerkelijke feestdagen, het feest van Allerheiligen (1 november 1517), naderde. De dag vóór het feest liep Luther mee met de mensen, die al op weg waren naar de kerk, en plakte zijn vijftiennegentig stellingen tegen de leer van de aflaten op de kerkdeur. Hij verklaarde daarin, dat hij bereid was de volgende dag zijn stellingen op de universiteit te verdedigen tegen alle bezwaren van opponenten.” –*De Grote Strijd*, blz. 119.

Wij geven hier enkele punten weer uit de 95 stellingen van Luther:

“6. De paus kan geen schuld vergeven, alleen door te verklaren en te tonen dat deze door God wordt vergeven en door in te stemmen met Gods vergeving...”

7. God vergeeft schuld aan niemand, die Hij niet tegelijkertijd nederig maakt in alle dingen en in onderwerping brengt aan Zijn predikant, de priester.

8. De boetvaardige leerstellingen zijn alleen opgelegd aan de levenden en volgens hen moet niets aan de doden worden opgelegd...

10. Onwetend en slecht zijn de daden van die priesters die, in het geval van de stervende, gezaghebbende boetedoeningen voor het vagevuur voorhouden...

21. Daarom dwalen die predikers van aflaten, die zeggen, dat door de pauselijke aflaten een mens vrij van elke straf en gered is...

32. Zij zullen eeuwig worden veroordeeld, samen met hun leraren, die zich zeker voelen van hun verlossing, omdat zij vergevingsbrieven hebben.

33. De mensen moeten op hun hoede zijn voor degenen, die zeggen, dat de pauselijke vergeving die onbetwistbare

gave is van God, waardoor de mens met Hem verzoend is...

36. Elke echt berouwvolle christen heeft recht op volledige vergeving van straf en schuld, zelfs zonder vergevingsbrieven...

52. De zekerheid van verlossing door vergevingsbrieven is tevergeefs, hoewel de leiding, ja hoewel de paus zelf zijn ziel erop zou inzetten...

76. Wij zeggen, integendeel, dat de pauselijke vergeving niet in staat is om de minste zonden te verwijderen, wat hun schuld betreft...

79. Om te zeggen dat het kruis, met het pauselijke wapen erop, dat (door de predikers van aflaten) is opgericht, gelijk is aan het kruis van Christus, is godslastering.

80. De bisschoppen, kapelaans en theologen, die het verspreiden van zulke taal toestaan onder de mensen, zullen aansprakelijk gesteld worden...

86. Nogmaals: 'Waarom bouwt de paus, wiens rijkdom nu groter is dan de rijkdommen van de rijkste, niet zelf deze kerk van Sint-Pieter met zijn eigen geld liever dan met het geld van arme gelovigen?'...

92. Weg met al die profeten, die tegen de mensen van Christus zeggen: "Vrede, vrede" en er is geen vrede!" – *Concordia Theological Seminary (de 95 stellingen)*.

HET PUBLICEREN VAN VERDERE WAARHEID

Naast het schrijven van deze 95 stellingen of voorstellen was Maarten Luther ook betrokken bij de publicatie van materiaal over rechtvaardiging, vergeving van zonden door Jezus Christus en andere belangrijke aspecten van het evangelie. Deze stellingen en zijn publicaties hadden een sterke invloed op de mensen. Wij lezen hierover:

"Zijn stellingen waren het gesprek van de dag. Ze

werden gelezen, herlezen en overal herhaald. Er was veel opschudding op de universiteit en in de stad. Luther poneerde, dat de bevoegdheid om zonden te vergeven en straffen kwijt te schelden nooit aan de paus of aan enig ander mens was gegeven. Het systeem was een klucht, een list om geld af te troggelen door handig misbruik te maken van de bijgelovigheid van het volk, een plan van Satan om de zielen van allen, die zulke leugens wilden geloven, in het verderf te storten. Hij stelde, dat het evangelie van Christus de kostbaarste schat van de kerk is en dat de genade van God, die daarin geopenbaard wordt, overvloedig wordt verleend aan allen, die er in geloof en ootmoed naar verlangen." – *De Grote Strijd*, blz. 119.

LUTHER IN DE TEGENWOORDIGHEID VAN DE RIJKSDAG

Als gevolg van zijn woorden in Wittenberg werd een groot werk van hervorming ingevoerd. De paus en de prelaten probeerden de waarheden, door Luther naar voren gebracht, te vernietigen. Hij moest voor de Raad in Worms verschijnen, waar hij ondervraagd zou worden, maar hij was bereid om een antwoord te geven:

"Met zijn geest op God gericht bereidde Luther zich voor op de strijd, die hem te wachten stond. Hij dacht erover na, hoe hij zijn antwoord zou formuleren, bestudeerde passages in zijn eigen boeken en haalde het juiste bewijsmateriaal uit de Heilige Schrift om zijn stellingen te verdedigen. Toen legde hij zijn linkerhand op de geopende Bijbel, die voor hem lag, en met zijn rechterhand ten hemel geheven beloofde hij 'trouw te zullen blijven aan het evangelie en vrijmoedig zijn geloof te belijden, ook al zou hij zijn getuigenis met zijn bloed moeten bezegelen.

Toen hij weer in de raadsvergadering werd binnengeleid, was er op zijn gezicht geen spoor van

Martin luther op de rijksdag in Worms

vrees of verwarring. Rustig en kalm, maar toch moedig en indrukwekkend, stond hij als Gods getuige voor de groten van deze aarde. De bode van de keizer vroeg hem, of hij bereid was zijn leer te herroepen. Luther gaf beleefd en in alle bescheidenheid, zonder opwinding of hartstocht, antwoord. Hij was ingetogen en eerbiedig, maar gaf toch blijk van vertrouwen en vreugde, waardoor hij de aanwezigen verbaasde.” –*De Grote Strijd*, blz. 145-146.

Toen hij werd aangespoord om een kort en duidelijk antwoord te geven op de hem gestelde vraag, of hij zijn leerstellingen wilde herroepen, was zijn antwoord:

“Ik kan mijn geloof niet aan de paus of aan de concilies onderwerpen, omdat het zonneklaar is, dat zij vaak hebben gedwaald en elkaar hebben tegengesproken. Als men mij niet met de Schrift of met steekhoudende argumenten kan weerleggen, als men mij niet met de teksten, die ik heb aangehaald, kan overtuigen en als men mij niet door middel van Gods Woord kan aantonen, dat ik ongelijk heb, *kan ik en wil ik niets herroepen*, want een christen mag zijn geweten geen geweld aandoen. Hier sta ik, ik kan niet anders. Zo helpe mij God. Amen.” –*De Grote Strijd*, blz. 147-148.

DE PROTESTEERDERS

Maarten Luther was niet alleen in het veroordelen van de leer van aflaten en het verdedigen van de waarheid. De vorsten van Duitsland en vele protesteerders verenigden zich met hem tegen de leer van aflaten. Zij gaven in het openbaar hun getuigenis voor de door Luther voorgelegde waarheid, en hun getuigenis bereikte andere landen en tijden.

“Zij stelden een plechtige verklaring op en legden die voor aan de Rijksdag:

Bij deze protesteren wij voor God, onze Schepper, Beschermers, Verlossers, Redders en eens ook onze Rechter en voor alle mensen en alle schepselen, dat wij, in ons eigen belang en in het belang van ons volk op geen enkele wijze kunnen instemmen met het voorgestelde decreet en niets kunnen goedkeuren, dat in strijd is met God, Zijn heilig Woord, ons geweten, of de verlossing van onze zielen.” –*De Grote Strijd*, blz. 187.

“Het protest van de christelijke vorsten van Duitsland op de Rijksdag te Spiers (1529) is één van de mooiste verklaringen, die ooit ten gunste van de Hervorming zijn afgelegd. Deze Godsmannen hebben door hun moed, geloof en vastberadenheid de gewetensvrijheid voor de daarop volgende eeuwen veilig gesteld. Aan dit protest hebben de leden van de evangelische kerken de naam “protestant” te danken en de beginselen, die dit document hebben verdedigd, zijn de uitdrukking van “het wezen van het protestantisme”. –*De Grote Strijd*, blz. 180.

De plechtige belofte, die gedaan werd door de protesteerders, luidt:

“Met Gods genade zijn wij vastbesloten de zuivere en volledige prediking van Zijn enig Woord te handhaven, zoals het is vervat in de Bijbelboeken van het Oude en

het Nieuwe Testament, zonder er iets aan toe te voegen, dat ermee in strijd zou kunnen zijn. Dit Woord is de enige waarheid. Het is de norm voor elke leer en kan ons nooit op een dwaalspoor brengen. Wie op deze grondslag bouwt, zal standhouden tegen alle krachten van de hel, terwijl alle menselijke ijdelheden, die ertegen worden aangevoerd, voor het aangezicht van God zullen verdwijnen.” –*De Grote Strijd*, blz. 187-188.

VOORUITGANG IN DE HERVORMING

Nu is protestantisme niet hetzelfde als in de 16e eeuw. De meeste protestantse kerken zijn nu van de waarheden van de Bijbel afgeweken. Velen aanvaarden het Oude Testament nu als niet zo geldig, vooral de Tien Geboden, en zij verklaren in plaats daarvan, dat deze morele wet alleen voor de Joden was gegeven. Zij gehoorzamen ook niet het woord van God als de enige bron van waarheid. Zij hebben aangenomen en aangepast tradities en vernieuwingen, die in de christelijke kerk zijn ingevoerd. Deze erfden zij van het heidendom. Geestelijk Babylon, de moeder van verwarring, heeft al haar dochters dronken gemaakt met de wijn van dwaling. De twee hoofdlerstellingen, die verwarring veroorzaken, zijn de leer van zondagsheiliging en de onsterfelijkheid van de ziel.

Hoewel Maarten Luther de volledige waarheid van de Bijbel niet begreep, want hij geloofde nog in sommige tradities (zoals het bestaan van een vagevuur, zoals gezien kan worden in zijn 95 stellingen), had hij het juiste inzicht, dat vergeving van zonden alleen komt door Jezus Christus, die de Heer aanbiedt aan allen, die Hem aannemen als hun persoonlijke Verlosser.

Die stem, die in Wittenberg sprak en het werk van de Hervorming verdedigde, zal blijven klinken tot het einde van de tijd. De Geest der Profetie maakt het duidelijk in de volgende woorden:

“De hervorming eindigde niet met Luther, zoals velen hadden verondersteld, maar zal tot het einde van de wereldgeschiedenis worden voortgezet. Luther had een belangrijke taak te vervullen. Hij moest de kennis, die God hem had gegeven, aan anderen doorgeven. Hij kreeg evenwel niet al het licht, dat God aan de wereld zou schenken. Vanaf die tijd is er voortdurend nieuw licht blijven schijnen op de Schrift en zijn steeds weer nieuwe waarheden ontdekt.” –*De Grote Strijd*, blz. 137.

Wij moeten God heel dankbaar zijn voor de schijnende waarheden, die voortdurend op onze weg ontvouwen worden. Nu hebben wij waarheden, die in het verleden niet bekend waren. Samen vormen deze leerstellingen de tegenwoordige waarheid voor onze tijd. Mogen wij getrouw zijn aan dat deel van de waarheid, dat wij al kennen, en de Heer zal meer licht toevoegen tot wij volmaakt zijn in gehoorzaamheid aan de waarheid.

‘Maar het pad der rechtvaardigen is gelijk een schijnend licht, voortgaande en lichtende tot de volle dag toe’ (Spreuken 4:18).

Sola Gratia *Alleen door Genade*

Samengesteld uit de Bijbel en de Geest der Profetie met opmerkingen van de redactie van The Reformation Herald.

WANNEER DE TIJDEN GOED ZIJN

In het leven van de meeste mensen zijn er gelukkige en verdrietige tijden. De gelukkige tijden komen typerend, wanneer wij succesvol zijn, genietend van de vruchten van ons werk. Want 'dat ieder mens eet en drinkt, en het goede geniet, van al zijn arbeid, dit is een gave Gods' (Prediker 3:13). De Heer staat ons normaal toe te genieten van de resultaten van hard werken, vaak genoeg vinden de meesten, dat het beslist de moeite waard is. Dan voelen wij ons gelukkig.

Op zulke momenten hebben wij ook de neiging ons zelfverzekerd te voelen. Wij hebben bepaalde dingen geleerd, die wij eerder niet wisten. Wij bereiken doelen, die eerder alleen maar een droom waren. Wij voelen ons sterk en de toekomst ziet er stralend uit.

Maar op dat moment is er altijd een mogelijk probleem. Precies wanneer wij ons het meest zelfverzekerd voelen, hebben wij ook de neiging heel gemakkelijk iets belangrijks te vergeten: 'Zo zegt de Heere: Een wijze beroeme zich niet in zijn wijsheid, en de sterke beroeme zich niet in zijn sterkte, een rijke beroeme zich niet in zijn rijkdom. Maar die zich beroemt, beroeme zich hierin, dat hij verstaat en Mij kent, dat Ik de Heere ben, doende weldadigheid, recht en gerechtigheid op de aarde; want in die dingen heb ik lust, spreekt de Heere' (Jeremia 9:23-24). (Zie ook Deuteronomium 8:11-18.).

WANNEER DE TIJDEN SLECHT ZIJN

Wanneer de tijden goed zijn, is het gemakkelijk te vergeten, dat God de Ene is, die de heerlijkheid verdient. Maar wanneer de tijden moeilijk zijn en verwarring ons pad overschaduw, is het makkelijker ons hart te onderzoeken en iets te herinneren.

Wat is dat? Onze ongelooflijke behoefte aan Zijn genade.

Wat is genade? Het is de gunst van God, die wij niet verdienen. Wij hebben echt geen recht op Zijn gunst, omdat wij met zonde doordrongen zijn.

'Wij hebben tevoren beschuldigd beiden Joden en Grieken, dat zij allen onder de zonde zijn. Gelijk geschreven is: Er is niemand rechtvaardig, ook niet één. Er is niemand, die verstandig is, er is niemand, die God zoekt. Allen zijn zij afgeweken, tesamen zijn zij onnut geworden; er is niemand, die goed doet, er is ook niet tot één toe' (Romeinen 3:9-12).

GENADE VOOR MAARTEN LUTHER

Gedurende deze Gebedsweek betuigen wij onze erkentelijkheid over de 500ste verjaardag van de grote hervorming, aangevoerd door Maarten Luther. Laten wij kijken, wat deze opmerkelijke hervormer beseft over Gods wonderbare genade voor gevallen zondaars, en onze ernstige behoefte aan een Verlosser:

"Luther trad ... onbevreesd in het strijdperk als voorvechter van de waarheid. Hij liet zijn plechtige waarschuwing van de kansel horen. Hij wees het volk op het weerzinwekkende van de zonde en leerde, dat de mens onmogelijk door eigen werken zijn schuld kan

verminderen of aan de straf kan ontkomen. De zondaar kan alleen gered worden door zijn berouw tegenover God en door geloof in Christus. De genade van Christus is geen koopwaar, maar een geschenk. Hij gaf de mensen de raad geen aflaten te kopen, maar hun vertrouwen te stellen in de gekruisigde Christus. Hij vertelde zijn eigen pijnlijke ervaring, toen hij tevergeefs zijn zaligheid wilde bewerken door zelfkastijding en boetedoening en hij verzekerde zijn toehoorders, dat hij vrede en vreugde had gevonden, toen hij zijn aandacht niet meer op zichzelf concentreerde, maar in Christus geloofde.” –*De Grote Strijd*, blz. 119.

Jezus Christus was inderdaad een Verlosser voor Maarten Luther, en een Vriend, welke niet gevonden kan worden onder stervelingen.

“De macht, die de wereld in die tijd van Hervorming deed wankelen, kwam uit de verborgen plaats, vanwaar de gebeden tot God werden opgestuurd. Daar plaatsten Gods dienaren met heilige kalmte hun voeten op de rots van Zijn beloften. Tijdens de strijd te Augsburg liet Luther geen dag voorbijgaan zonder tenminste drie uur te bidden en hij bad op uren, die eigenlijk het meest geschikt waren voor zijn studie. In de afzondering van zijn kamer hoorde men hem vaak zijn ziel voor God uitstorten “vol aanbidding, vrees en hoop, zoals iemand, die tot een vriend spreekt”. Hij zei: “Ik weet, dat U onze Vader en onze God bent en dat U de vervolgers van Uw kinderen zult verstrooien, want U bent met ons in dit gevaar. Dit is Uw werk en wij zijn er op Uw bevel aan begonnen. Verdedig ons dan, o Vader!”

Aan Melanchton, die onder angst en vrees gebukt ging, schreef hij: “Genade en vrede in Christus, in Christus, zeg ik, en niet in de wereld. Amen. Ik haat de buitengewoon zware zorgen, die je kwellen. Als je vindt, dat onze zaak niet rechtvaardig is, moet je haar opgeven. Als de zaak rechtvaardig is, laten wij dan geloven in de beloften van Hem, die ons zegt, dat wij zonder vrees mogen slapen... Wij zullen niet tevergeefs rekenen op Christus in ons streven naar rechtvaardigheid en waarheid. Hij leeft. Hij heerst. Waar zouden wij dan bang voor zijn?”

God hoorde het geroep van Zijn dienaren. Aan vorsten en predikanten schonk Hij genade en moed om de waarheid te verdedigen tegen de heersers van de duisternis in deze wereld.” –*De Grote Strijd*, blz. 193-194.

Luthers herontdekken van de Bijbelse openbaring van Gods geweldige kenmerk van genade was een verfrissend contrast met de onderdrukkende, menselijke basisleringen, die in de Donkere Eeuwen heersten.

“De Heer zag onze gevallen toestand. Hij zag onze behoefte aan genade, en omdat Hij onze zielen lief had, heeft Hij ons genade en vrede gegeven. Genade betekent onverdiende gunst voor iemand, voor iemand die verloren is. Het feit, dat wij zondaars zijn, in plaats van ons weg te houden van de genade en liefde van God, maakt de uitoefening van Zijn liefde voor ons een positieve noodzaak, zodat wij gered kunnen worden.” –*Selected Messages 1*, 347.

‘God bevestigt Zijn liefde jegens ons, dat Christus voor ons gestorven is, toen wij nog zondaars waren’ (Romeinen 5:8). Hij behandelt ons niet, zoals wij verdienen. Hoewel onze zonden een veroordeling hebben verdiend, veroordeelt Hij ons niet. Jaar na jaar heeft Hij geduld gehad met onze zwakheid en onwetendheid, met onze ondankbaarheid en eigenzinnigheid. Ondanks onze omzwervingen, onze hardheid van hart, onze verwaarlozing van Zijn heilig

Woord, is Zijn hand nog steeds uitgestrekt.

“Genade is een eigenschap van God, die Hij tegenover mensen, die het niet verdienen, aanwendt. Wij zochten er niet naar, maar de genade werd uitgezonden om ons te zoeken. God verheugt er Zich in Zijn genade op ons uit te storten, niet omdat we die waardig zijn, maar omdat we die uiterst onwaardig zijn. Onze enige aanspraak op Zijn genade is onze grote nood.

De Here God houdt door Jezus Christus Zijn hand de gehele dag uitgestrekt naar de zondige, gevallen mens. Hij ontvangt iedereen. Hij verwelkomt allen. Het is Zijn heerlijkheid de grootste zondaars te vergeven. Hij wil de prooi van de machtige wegnemen, Hij wil de gevangene vrij maken, Hij wil het brandhout uit het vuur rukken. Hij zal de gouden keten van Zijn genade neerlaten in de diepste diepten van menselijke ellende, en de lage, door de zonde besmette ziel oprichten.

Ieder mens is het voorwerp van liefdevolle belangstelling voor Hem, die Zijn leven gaf om de mens tot God terug te brengen. Schuldige en hulpeloze zielen, die alle kans lopen om door de kunstgrepen en valstrikken van Satan te worden vernietigd, worden verzorgd, zoals de schaapherder de schapen van zijn kudde verzorgt.” –*De Weg tot Gezondheid*, blz. 129-130.

HET FARIZESE SYNDROOM

“Twee mensen gingen op in de tempel om te bidden, de een was een Farizeeër, en de ander een tollenaar. De Farizeeër, staande, bad dit bij zichzelf: O God, ik dank U, dat ik niet ben gelijk de andere mensen: rovers, onrechtvaardigen, overspelers of ook gelijk deze tollenaar. Ik vast tweemaal per week, ik geef tienden van alles, wat ik bezit.

En de tollenaar, van verre staande, wilde ook zelfs de ogen niet opheffen naar de hemel, maar sloeg op zijn borst, zeggende: O God, wees mij zondaar genadig! Ik zeg u: deze ging af gerechtvaardigd in zijn huis, meer dan die’ (Lukas 18:10-14).

Net als de godsdienstige Farizeeër is het gemakkelijk om te vergeten, dat wij door genade gered worden, vooral nadat wij al vele jaren in de waarheid zijn. De meesten van ons zijn bekend met de woorden van Jezus, ‘Velen zijn geroepen, maar weinigen uitverkoren’ (Matthéüs 20:16) en natuurlijk willen wij aannemen, dat wij zouden zijn onder de uitverkorenen. Toch beschouwen wij deze hele Bijbelse passage niet altijd in samenhang. Een voorbeeld van deze verklaring van Christus is het besluit in de gelijkenis, die staat in Matthéüs 20:1-16, over de arbeiders die geroepen zijn om in de wijngaard te werken. Degenen die vroeg in de ochtend kwamen, werd een penning beloofd, en de anderen, die in de loop van de dag werden geroepen, ook die ter elfder ure werkten, werd beloofd wat recht was. Maar toen iedereen een penning ontving, waren degenen, die het langst en het hardst hadden gewerkt, boos op degenen, die pas in de laatste minuut waren gekomen. Maar Jezus berispte hen om zo’n houding te hebben!

Zijn wij ook zo? Wij leren enkele punten van de waarheid, wij staan in vuur voor de Heer, wij zijn gedoopt, wij komen al vele jaren naar de gemeente, wij ontwikkelen het karakter, wij doen goede dingen, wij dienen in het gemeentewerk en wij onderhouden veel vriendschappen. Zijn wij niet meer gerechtigd dan de nieuwkomer, die

de waarheid pas heeft aangenomen? Recht op wat? Zo dachten deze arbeiders, die vroeg in de ochtend kwamen. Maar verdienen wij echt een betere behandeling dan wat ons beloofd is? Neen, eigenlijk verdienen wij de doodstraf. Alleen door de genade van God kunnen wij gered worden.

Wanneer de Heilige Geest op ons komt in grote mate, 'zal Hij de wereld overtuigen van zonde, en van de gerechtigheid en van oordeel' (Johannes 16:8).

De Heilige Geest overtuigt ons van zonde. Wij zullen ons schuldig beginnen te voelen over dingen, waarvan wij eerst dachten, dat deze volkomen goed waren.

De Heilige Geest overtuigt van gerechtigheid. Als wij beginnen actie te ondernemen bij de overtuiging van zonde, zullen wij dingen beter gaan doen. Dan zal de Heilige Geest ons aanmoedigen, zodat wij op de goede weg gaan.

De Heilige Geest overtuigt van oordeel. Alles, wat wij denken en doen, zal in verband zijn met het oordeel van de alwetende Heilige Wachter.

In de tegenwoordigheid van de Heilige Geest zullen wij vruchten voortbrengen voor berouw door de inspiratie en kracht van de genade van God, de enige manier waardoor wij voor eeuwig gered kunnen worden. 'En uit Zijn volheid

hebben wij allen ontvangen, ook genade voor genade' (Johannes 1:16).

DE ZEGENINGEN VAN GENADE OOGSTEN

In Zijn goddelijke voorziening, door Zijn onverdiende gunst, heeft de Heer verordend, dat goede werken beloond zullen worden. Wij zijn aangenomen alleen door Christus' verdienste; en de daden van genade, de daden van barmhartigheid, die wij doen, zijn de vruchten van geloof; en zij worden een zegen voor ons, want de mensen worden beloond volgens hun werken. Het is de geur van de verdienste van Christus, die onze goede werken aanvaardbaar maken voor God, en het is genade, die ons in staat stelt de werken te doen, waarvoor Hij ons belooft. Onze werken in en van onszelf hebben geen verdienste. Als wij alles gedaan hebben, dat wij kunnen doen, moeten wij ons rekenen tot onnutte dienaren. Wij verdienen geen dank van God. Wij hebben alleen gedaan, wat onze plicht was te doen, en onze werken konden niet volmaakt worden in onze eigen zondige natuur.

De Heer heeft ons gevraagd dichter tot Hem te naderen, en Hij zal dichter tot ons naderen; door dichter tot Hem te naderen ontvangen wij genade door deze werken te doen, die zullen beloond worden uit Zijn handen. De beloning, de heerlijkheid des hemels, verleend aan de overwinnaars, zal evenredig zijn naar de mate, waarin zij het karakter van Christus getoond hebben aan de wereld." *—The Review and Herald, 20 januari 1895.*

ONZE GROTE BEHOEFTE AAN GENADE

"Wij zouden nooit de betekenis van het woord "genade" hebben geleerd, als wij niet gevallen waren. God heeft de zondeloze engelen lief, die Hem dienen en gehoorzamen aan al Zijn geboden; maar Hij geeft aan hen geen genade. Deze hemelse wezens weten niets van genade; zij hebben deze niet nodig, want zij hebben nooit gezondigd. Genade is een eigenschap van God, getoond aan menselijke wezens, die het niet verdienen. Wij zochten er niet naar, maar deze werd gezonden om ons te zoeken. God verheugt zich om deze genade te verlenen aan iedereen, die ernaar hongert. Hij biedt vormen van genade aan, niet omdat wij het waardig zijn, maar omdat wij zo volkomen onwaardig zijn. Onze behoefte is de verdienste, die ons de zekerheid geeft, dat wij deze gave zullen ontvangen.

Maar God gebruikt Zijn genade niet om Zijn wet krachteloos te maken of om de plaats in te nemen van Zijn wet. 'De Heere had lust aan hem, om Zijn gerechtigheid; Hij maakte hem groot door de wet, en Hij maakte hem

heerlijk' (Jesaja 42:21). Zijn wet is waarheid...

Gods genade en de wet van Zijn koninkrijk zijn in volmaakte harmonie; zij gaan hand in hand. Zijn genade maakt het mogelijk voor ons om door geloof dicht tot Hem te komen. Door deze te ontvangen en in ons leven te laten werken getuigen wij de geldigheid van de wet; wij verheffen de wet en maken deze heerlijk door zijn levensbeginselen uit te dragen door de kracht van de genade van Christus. En door het betonen van zuivere, volhardende gehoorzaamheid aan Gods wet getuigen wij voor het universum der hemelen en voor een afvallige wereld, die de wet van God ongeldig maakt, van de kracht van verlossing.

'Niet uit de werken der rechtvaardigheid, die wij gedaan hebben, maar naar Zijn barmhartigheid, door het bad der wedergeboorte en vernieuwing van de Heilige Geest, Die Hij over ons rijkelijk heeft uitgegoten door Jezus Christus, onze Zaligmaker' (Titus 3:5-6). Laat niemand proberen zijn eigen zonden te dragen, want zij zijn verzoend door de grote zondendrager. De eniggeboren Zoon van God voldeed vrijwillig aan de eisen van Gods overtreden wet. Hij was geslagen van God en verwond voor ons. Eén met de Vader, was Hij volledig in staat de straf van onze ongehoorzaamheid te dragen. Door Zijn goddelijkheid te verbinden met onze menselijkheid heeft Christus de menselijke familie verheven. Zijn goddelijkheid grijpt de troon aan van de Oneindige namens de mens. Als onze plaatsvervanger nam Hij onze zonden op Zich en nu bemiddelt Hij voor de Vader voor ons...

Het is onmogelijk voor ons om onszelf te redden. Alleen door de werkzaamheid van het bloed van Jezus Christus kunnen wij gered worden. Hij stierf aan het kruis van Golgotha voor ons en wij kunnen in Hem volmaakt zijn, want Zijn offer is volmaakt." -*The Review and Herald*, 15 september 1896.

EEN NIEUW VOORUITZICHT

"Waar geluk moet gevonden worden, niet in genotzucht en eigen genoegens, maar in het leren van Christus, Zijn juk op te nemen en Zijn last te dragen. Zij, die op hun eigen wijsheid vertrouwen en hun eigen weg volgen, klagen bij elke stap, omdat hun last, die zij door egoïsme op zich genomen hebben, zo zwaar is en hun juk zo irriteert. Egoïsme bestaat niet in een hart, waar Christus woont, als deze gekoesterd wordt, zal het al het andere verdringen. Het zal mensen leiden tot het volgen van neigingen in plaats van plicht, het ik maken tot de hoofdgedachte om zichzelf te behagen en eraan toe te geven, in plaats van een zegen te zijn voor anderen. Hun verlangens, hun genoegens moeten gaan voor alles. In dit alles tonen zij de geest van Satan. Door hun woorden en daden vertegenwoordigen zij zijn karakter, in plaats van het karakter van Christus.

Dit alles kan veranderd worden; want de genade van Christus is voldoende, als zij tot Hem zouden komen. Als zij hun zelf opgelegde last zouden afleggen, hun trouw aan Satan opgeven en de last opnemen, die Jezus hun geeft, en Zijn juk hen laat binden aan Hem in het willen dienen, hoop en vreugde zouden in hun harten opkomen.

Jezus heeft de gekochten van Zijn bloed lief, en Hij verlangt om te zien, dat zij de vrede bezitten, die Hij alleen kan geven. Hij vraagt hun van Hem zachtmoedigheid en nederigheid van hart te leren. Deze kostbare genade wordt

zelden gezien tegenwoordig...

Als wij de discipelen van Christus zijn geworden, zullen wij van Hem leren, elke dag leren hoe enige niet geliefde karaktertrekken te overwinnen, elke dag Zijn voorbeeld navolgen en een beetje dichter bij het voorbeeld komen." -*The Signs of the Times*, 19 augustus 1886.

GODS GENADE VOOR MIJ

"Het is moeilijk om levend geloof te beoefenen, wanneer wij in duisternis zijn en ontmoedigd. Maar dit van alle andere is het moment, wanneer wij geloof moeten uitoefenen. "Maar", zegt iemand, "ik voel op zulke momenten niet, alsof ik in geloof bid". "Wilt u dan Satan toestaan de overwinning te behalen, simpelweg omdat u geen zin hebt om hem te weerstaan? Als hij ziet, dat u de grootste behoefte heeft aan goddelijke hulp, zal hij het hardst proberen u af te keren van God". -*Historical Sketches of the Foreign Missions of the Seventh Day Adventists*, blz. 132.

"Satan zal tot u komen en zeggen: "U bent een zondaar"; maar sta hem niet toe om uw gedachten te vervullen met de gedachte dat, omdat u zondig bent, God u verworpen heeft. Zeg tegen hem: Ja, ik ben een zondaar en daarom heb ik een Verlosser nodig. Ik heb vergiffenis en vergeving nodig en Christus zegt, dat als ik tot Hem zal komen, ik niet verloren zal gaan. In Zijn brief aan mij lees ik: 'Indien wij onze zonden belijden, Hij is getrouw en rechtvaardig, dat Hij ons de zonden vergeve en ons reinige van alle ongerechtigheid' (1 Johannes 1:9). Als Satan u zegt, dat u verloren bent, antwoord: Ja, maar Jezus kwam om te zoeken en te redden, wat verloren was...

Hoe groter mijn zonde, hoe groter mijn behoefte aan een Verlosser.

Op het moment, dat u Gods beloften in geloof aangrijpt en zegt: Ik ben het verloren schaap, dat Jezus kwam redden, zal een nieuw leven bezit van u nemen en u zult kracht krijgen om de verleider te weerstaan. Maar geloof om de beloften te begrijpen komt niet door gevoel. 'Zo is dan het geloof uit het gehoor, en het gehoor door het Woord Gods' (Romeinen 10:17). U moet niet vragen om een grote verandering te laten plaatsvinden; u moet geen wonderbaar gevoel verwachten. Alleen de Geest van God kan een blijvende indruk op de geest maken.

Christus verlangt te zien, dat Zijn volk de vijand van zielen weerstaat, maar alleen door weg te kijken van het ik naar Jezus kunnen wij dit doen. Stop met uw hulpeloze toestand te beklagen, want uw Verlosser is aangeraakt door het gevoel van uw zwakheden, en nu zegt Hij tegen u: Wees niet ontmoedigd, maar werp uw lasten op Mij. Ik zal ze alle nemen en zal datgene brengen om het te doorstaan, wat goed is voor uw ziel. Als wij naar Jezus kijken, de Auteur en Voleinder van ons geloof, zullen wij met hoop geïnspireerd worden en zullen de verlossing van God zien, want Hij kan ons bewaren om niet te vallen...

Nooit is een ziel, die op Jezus vertrouwt, verlaten om te vergaan...

Beantwoord de oproepen van Gods liefde en zeg: Ik zal op de Heer vertrouwen en getroost zijn, want Hij heeft mij liefgehad. Ik zal de Heer prijzen, want Zijn toorn is afgekeerd." -*The Review and Herald*, 15 september 1896. Amen!

door D. P. Silva

Sola Fide Alleen door Geloof

Het kasteel in Wittenberg, waar Luther zijn 95 stellingen vastspijkerde.

Wittenberg, Duitsland, 31 oktober 1517. Op die dag spijkerde een Augustijnse priester, Maarten Luther, 95 stellingen op de deur van de kerk, daardoor hij de autoriteit van het pauselijke systeem uitdaagde, dat leerde, dat vergeving van zonde gekocht kon worden door aflaten (geldelijke betalingen aan de kerkelijke vestiging). Luther had van de brief van Paulus aan de Romeinen geleerd, dat rechtvaardiging (vrede met God, volgens Romeinen 5:1) alleen uit het geloof komt en niet door werken, boete doen of aflaten. En met deze herontdekking van lang vergeten Schriftuurlijke waarheid werd de grote Hervorming van de 16e eeuw geboren. De uitdrukking, 'De rechtvaardige zal uit het geloof leven' (Romeinen 1:17), had een sterke invloed op de geest van de Duitse hervormer.

Terug in de tijd van Genesis werd de eerste mens geschapen met een lichamelijke en geestelijke natuur in volle harmonie met God. Zijn eetlust en hartstochten waren onder de leiding van de Heilige Geest en hij was verheugd om met God in verbinding te staan zonder hinder of enige hindernis. De voorwaarde om eeuwig te leven was volmaakte

en voortdurende gehoorzaamheid aan Gods heilige wet, de morele wet der Tien Geboden. De grondregels van deze wet werden gegraveerd in de harten van onze eerste ouders.

Vanwege ongehoorzaamheid aan God werd Adam een zondaar en dit verbrak de verbinding met zijn Schepper. Zijn hele wezen werd verdorven, omdat hij zijn kracht verspeelde om Gods wet te gehoorzamen. Zo verloor hij alle zegeningen, die voortkwamen uit de heerlijke harmonie, die hij voorheen genoot met zijn Maker. Adam verloor het paradijs en werd veroordeeld tot de eeuwige dood. Maar dit beïnvloedde niet alleen hem en zijn vrouw, heel de mensheid was ook gedoemd om verloren te gaan. 'Want zij hebben allen gezondigd en derven de heerlijkheid Gods' (Romeinen 3:23). Het hele menselijk geslacht werd onderworpen aan zonde en eeuwige dood. 'De bezoldiging van de zonde is de dood' (Romeinen 6:23).

"De val van de mens vulde heel de hemel met smart. De wereld, die God gemaakt had, was misvormd door de vloek der zonde, en haar inwoners waren gedoemd tot ellende en dood." –*Patriarchen en Profeten*, blz. 37.

"Na de val beloofden Adam en Eva..., dat ze in de toekomst strikt gehoorzaam zouden zijn aan God. Ze kregen echter

te horen, dat hun natuur door de zonde ontaard was; hun kracht om het kwaad te weerstaan was verminderd en had voor Satan de weg gebaad voor verdere verleidingen. In hun staat van onschuld hadden ze toegegeven aan de verleiding, en nu zouden ze minder kracht hebben om weerstand te bieden.” –*Patriarchen en Profeten*, blz. 35.

In het begin werd de mensheid geschapen naar het beeld van God. Maar na de zonde bracht het nageslacht nakomelingen voort naar hun eigen beeld in plaats van Gods. ‘Adam leefde honderd dertig jaren en gewon een zoon naar zijn gelijkenis, naar zijn evenbeeld’ (Genesis 5:3). Toen Adam en Eva hadden gezondigd, werden zij zondaars. Nu bezaten zij een zondige natuur en zondige neigingen. Zo werden hun nakomelingen ook geboren met dezelfde zondige natuur en zondige neigingen.

Maar in Zijn alwetendheid en liefde had God voorzien in een eeuwig genadeverbond, waardoor de mensheid uit deze verloren toestand kon worden gered. Na de morele val bracht de Heer het verlossingsplan ten uitvoer. Hij kwam om het menselijk geslacht te redden uit hun ellendige toestand. Maar Hij zou de noodzakelijke voorwaarde voor eeuwig leven niet veranderen, dat was nog steeds volmaakte en voortdurende gehoorzaamheid aan Zijn wet, hoewel het geslacht in zijn gevallen, verdorven toestand nu krachteloos was om die wet te houden. Menselijke wezens waren nu vrienden van Satan en onderworpen door zijn betoverende kracht.

God zei: ‘ten dage’, dat de eerste mens Hem ongehoorzaam zou zijn, hij ‘zeker sterven’ zou. Waarom stierven Adam en Eva niet op dezelfde dag, toen zij voor het eerst zondigden? Omdat het geprofeteerde Lam van God, ‘geslacht van de grondlegging der wereld’ (Openbaring 13:8), er was om de straf van hun schuld te ondergaan. Op dezelfde dag, dat het eerste paar opstond tegen God door te bezwijken voor de verleiding van Satan, zette Christus Zich in als Degene, Die de straf van hun overtreding zou ontvangen en in hun plaats ‘zonde’ worden (Genesis 3:21).

Paulus vatte de beginselen van het evangelie samen met de volgende woorden: ‘Want Hem (Christus), Die geen zonde gekend heeft, heeft Hij (God) zonde voor ons gemaakt, opdat wij zouden worden rechtvaardigheid Gods in Hem’ (2 Korinthe 5:21).

“Ook in zijn Brief aan de Romeinen legde Paulus de grote beginselen van het evangelie uit... De grote waarheid van rechtvaardiging door geloof, zoals uiteengezet in deze brief, heeft door alle eeuwen heen gestaan als een machtig baken om de berouwvolle zondaar te leiden op de levensweg. Dit licht verdreef de duisternis, die Luthers geest omhulde en toonde hem de kracht van het bloed van Christus om van zonde te reinigen. Het heeft duizenden met zonde belaste zielen geleid tot dezelfde bron van vergeving en vrede. Elke christen heeft reden om God te danken voor die brief aan de gemeente te Rome.” –*Sketches from the Live of Paul*, blz. 187-188.

In Romeinen 1 beschrijft Paulus de verdorvenheid van de heidenen, die goddelijk licht verwerpen en verdorven zijn geworden door gedrag, volkomen in strijd met Gods wet. In hoofdstuk 2 bewijst hij, dat het oude Joodse volk, ondanks, dat zij de goddelijke wonderen hebben en de wet kennen, ook verdorven werden. In hoofdstuk 3 heeft hij getoond, dat de gehele mensheid onder goddelijke veroordeling staat. Toen legde hij uit, hoe wij rechtvaardig kunnen worden voor God.

Eerst verklaart hij, dat onze inspanningen om Gods wet te gehoorzamen ons niet voor God kunnen rechtvaardigen. ‘Daarom zal uit de werken der wet geen vlees gerechtvaardigd

worden, voor Hem; want door de wet is de kennis der zonde’ (Romeinen 3:20). En dan toont hij de enige weg, waarop wij rechtvaardig kunnen worden beschouwd en gemaakt, alleen door geloof in Christus, dat God ‘rechtvaardig zij, en rechtvaardigende hem, die uit het geloof van Jezus is’ (Romeinen 3:26). Omdat Christus in Zijn menselijke natuur een volmaakt karakter ontwikkelde en stierf aan het kruis van Golgotha, is het alleen door Zijn leven, dood en opstanding, dat Hij Zijn volmaakte gerechtigheid kan verlenen aan hen, die in Hem geloven.

In Zijn leven van 33 jaar behield Christus een beginselvast rechtvaardig karakter. Zijn dood aan het kruis voltooide Zijn recht om zondaars te rechtvaardigen, omdat Hij de prijs betaalde voor de gehele mensheid, om aangenomen te worden door wie bereid was Zijn vrijwillige genadegave te waarderen en te koesteren. Dan geeft Paulus zijn geïnspireerd uitspraak: ‘Wij besluiten dan, dat de mens door het geloof gerechtvaardigd wordt, zonder de werken der wet’ (Romeinen 3:28).

In hoofdstuk 4 brengt de apostel de ervaringen van Abraham en David naar voren, die de kracht van geloof tonen. (Zie Romeinen 4:2-8).

Abraham was rechtvaardig voor God door geloof (hij geloofde God). Over David zegt Paulus, dat God ‘de rechtvaardigheid toerekende zonder werken’ en ‘niet naar schuld’. Waarom? Omdat de volmaakte gerechtigheid van Christus wordt toegerekend aan de berouwvolle zondaar, die in Hem gelooft. Als wij in Christus geloven, worden onze zonden toegerekend aan Christus, en Zijn gerechtigheid wordt aan ons toegerekend. Onze zonden worden geplaatst op Christus’ rekening en Zijn volmaakte leven wordt geregistreerd om onze bevleete rekening te vervangen.

MINNEAPOLIS 1888- RECHTVAARDIGING DOOR HET GELOOF IN HET ADVENTISME

“De Heer zond in Zijn grote genade een meest waardevolle boodschap aan Zijn volk door de ouderlingen Waggoner en Jones. Deze boodschap moest voor de wereld de verheven Verlosser meer bekend maken, het offer voor de zonden van de hele wereld. Het bracht rechtvaardiging door geloof in de Borg; deze nodigde de mensen uit om de gerechtigheid van Christus te ontvangen, die wordt getoond in gehoorzaamheid aan alle geboden van God. Velen hadden Jezus uit het oog verloren. Zij moesten hun ogen gericht hebben op Zijn goddelijke persoon, Zijn verdiensten en Zijn onveranderlijke liefde voor de menselijke familie. Alle macht is in Zijn handen gegeven, zodat Hij rijke gaven aan de mensen kan geven, waardoor de vrije gave van Zijn eigen gerechtigheid aan de hulpeloze menselijke agent wordt toegekend. Dit is de boodschap, die God geboden heeft om aan de wereld te worden gegeven. Het is de boodschap van de derde engel, die met een luide stem verkondigd moet worden en in grote mate gepaard gaat met de uitstorting van Zijn Geest.” –*Testimonies to Ministers*, blz. 91-92.

Zoals wij hierboven zien, beschouwde Ellen G. White de boodschap van rechtvaardiging door geloof als ‘een meest kostbare boodschap’. Het hoofddoel van deze boodschap is om Christus te verheffen als de enige hoop voor de zondaar. Het aannemen van de gerechtigheid van Christus door geloof stelt de gelovige in staat om alle geboden van God te gehoorzamen.

Voor velen, die geen verband zagen tussen rechtvaardiging door geloof en de derde engelboodschap, verklaarde zij:

ALLEEN DOOR GELOOF

“Verlossing is er alleen door geloof in Jezus Christus.” –*Faith and Works*, blz. 18.

“Als de berouwvolle zondaar, verbijzeld voor Gods aangezicht, Christus’ verzoeningswerk voor hem begint te onderscheiden en hij aanvaardt deze verzoening als zijn enige hoop in dit leven en in het toekomstige, dan zijn zijn zonden vergeven. Dit is rechtvaardiging door het geloof.” –*Het Geloof Waardoor Ik Leef*, blz. 116.

“Er is een grote behoefte aan het verkondigen van Christus als de enige hoop en verlossing. Toen de leer van de rechtvaardiging door geloof in de vergadering te Rome (een stad in de staat New York) werd gepresenteerd, kwam het tot velen als water, dat komt

voor de dorstige reiziger. De gedachte, dat de gerechtigheid van Christus aan ons wordt toegerekend, niet door enige verdienste van onze kant, maar als een vrije gave van God, leek een kostbare gedachte.” –*Selected Messages 1*, blz. 360.

“De buitengewoon grote en kostbare beloften, die ons in de Heilige Schrift zijn gegeven, zijn in grote mate uit het oog verloren, net zoals de vijand van alle gerechtigheid bedoelde, dat zij moeten zijn. Hij heeft zijn eigen donkere schaduw tussen ons en onze God gesteld, zodat wij het ware karakter van God niet kunnen zien. De Heer heeft van Zichzelf gezegd te zijn ‘barmhartig en genadig, lankmoedig en groot van weldadigheid en waarheid’ (Exodus 34:6).” –*Selected Messages 1*, blz. 372.

DE VRUCHTEN VAN DE BOODSCHAP

“De tegenwoordige boodschap, rechtvaardiging door geloof, is een boodschap van God. Het draagt de goddelijke geloofsbrieven, want het is de vrucht tot heiligheid.” –*Selected Messages 1*, blz. 359.

“Rechtvaardiging door geloof in Christus zal tot uiting komen in de verandering van karakter. Dit is voor de wereld het teken van de waarheid van de leer, die wij belijden. Het bewijs van dag tot dag, dat wij een levende gemeente zijn, is zichtbaar in het feit, dat wij Gods Woord in praktijk brengen. Door een consequent christelijk leven wordt een levend getuigenis aan de wereld gebracht.” –*Bijbelcommentaar*, blz. 462.

HET VERMIJDEN VAN EXTREME IDEEËN

“Niemand kan met het hart geloven in gerechtigheid en rechtvaardiging verkrijgen door geloof, terwijl de praktijk wordt voortgezet van die dingen, die het Woord van God verbiedt of door het verwaarlozen van een bekende plicht.” –*Selected Messages 1*, blz. 396.

“Er zijn gevaren, waar wij op bedacht moeten zijn, rechts en links van ons. Er zullen onervarenen zijn, nieuwkomers in het geloof, die versterkt moeten worden en een goed voorbeeld moeten hebben voor hen. Sommigen zullen geen goed gebruik maken van de leer van rechtvaardiging door

“Verscheidenen hebben mij geschreven en vroegen, of de boodschap van rechtvaardiging door geloof de boodschap van de derde engel is en ik heb geantwoord: “Het is de derde engelboodschap in waarheid.”” –*Selected Messages 1*, blz. 372 (1890).

Zij verduidelijkt belangrijke punten van de boodschap. Hier is een zeer eenvoudige en duidelijke definitie: “Wat is rechtvaardiging door geloof? Het is het werk van God om de heerlijkheid van de mens in het stof te leggen en voor de mens te doen, wat niet in zijn kracht gedaan kan worden voor zichzelf.” –*Testimonies to Ministers*, blz. 456.

“Wanneer wij door berouw en geloof Christus als onze Verlosser aannemen, vergeeft de Heer onze zonden en stelt ons vrij van de straf, die voor de overtreding van de wet is voorgeschreven. De zondaar staat dan voor God als een rechtvaardig persoon; Hij wordt in de gunst van de hemel aangenomen, en door de Geest heeft hij verbinding met de Vader en de Zoon. Dan is er nog een ander werk te vervullen, en dit is voor een vooruitstrevende natuur. De ziel moet door de waarheid geheiligd worden. En dit wordt ook bereikt door geloof. Want het is alleen door de genade van Christus, die wij door geloof ontvangen, dat het karakter veranderd kan worden.” –*The Signs of the Times*, 3 november 1890.

Verbazingwekkend, de wonderbare boodschap, die tijdens de Generale Conferentie te Minneapolis werd gebracht, leidde in feite tot een crisis, vooral onder de leiders, die aanwezig waren op de zitting. Sommigen van hen namen de boodschap vreugdevol aan, ervoeren een bekering. Anderen verwierpen sterk de boodschap. Onder hen, die de boodschap verwierpen, waren de voorzitter van de Generale Conferentie, de secretaris, de voorzitter van de Europese Afdeling en andere vooraanstaande leiders. Ellen G. White betreurde: “Het spijt me, dat zovelen twijfelen aan de rechtvaardiging door geloof en dat sommigen zich verzetten tegen het licht, dat God over dit onderwerp heeft gegeven... Niets anders dan de genade van Christus is voldoende om de overtreders uit de slavernij te bevrijden. Door Zijn genade zijn degenen, die gehoorzaam zijn aan Gods geboden, vrijgemaakt. Als zondaars berouw hebben, wordt hun vergeving verkregen door de verdiensten van Christus.” –*The Workers' Bulletin*, 9 september 1902.

geloof. Zij zullen het eenzijdig naar voren brengen.

Anderen zullen de ideeën, die niet goed gepresenteerd zijn, aangrijpen en zullen over het belang heengaan, en negeren om samen te werken.

Nu werkt echt geloof altijd door liefde. Als u naar Golgotha kijkt, moet uw ziel niet gerust gesteld zijn in het niet uitvoeren van uw plicht, niet uzelf in slaap sussen, maar om geloof in Jezus te scheppen, geloof dat zal werken, de ziel reinigen van het slijm van zelfzucht. Als wij door geloof beslag leggen op Christus, is ons werk pas begonnen. Iedereen heeft verdorven en zondige gewoonten, die door krachtige strijd overwonnen moeten worden. Elke ziel is verplicht om de strijd van het geloof te strijden. Als iemand een volgeling van Christus is, kan hij niet geslepen zijn in zaken doen, hij kan niet hardvochtig zijn, zonder medeleven. Hij kan niet grof zijn in zijn spreken. Hij kan niet hoogdravend en trots zijn. Hij kan niet aanmatigend zijn, en kan ook geen ruwe woorden gebruiken, kritiseren en veroordelen.

Het werk der liefde komt voort uit het werk van geloof. Bijbelse godsdienst betekent constant werken. 'Laat uw licht also schijnen voor de mensen, dat zij uw goede werken mogen zien, en uw Vader, Die in de hemelen is, verheerlijken' (Matthéüs 5:16). Werk uw eigen verlossing uit met vrees en beven, want het is God, die in u werkt, zowel het willen als het doen naar Zijn welbehagen. Wij moeten ijverig zijn in goede werken, wees voorzichtig om goede werken te onderhouden. En de ware getuige zegt: 'Ik weet uw werken' (Openbaring 2:2).

Hoewel het waar is, dat onze drukke bezigheden op zich geen verlossing waarborgen, is het ook waar, dat geloof, dat ons met Christus verenigt, de ziel zal bewegen tot bezigheid." –*Selected Messages 2*, blz. 20.

DE GODDELIJKE DIAGNOSE EN HET GENEESMIDDEL

De boodschap van de Ware Getuige aan de Laodicensen is op dit moment dringend nodig. (Zie Openbaring 3:18-21). Waarom?

"Heden ten dage is een groot deel van hen, die onze gemeenten vormen, dood in overtredingen en zonden. Zij komen en gaan gelijk de deur in zijn scharnieren. Jarenlang hebben ze gezapig geluisterd naar de plechtigste, meest bezielende waarheden, maar ze hebben deze niet in praktijk gebracht. Dientengevolge worden ze steeds minder ontvankelijk voor de kostbaarheid van de waarheid. De bezielende getuigenissen van vermaan en waarschuwing wekken hen niet op tot berouw. De zoetste melodieën, die van God door menselijke lippen komen, rechtvaardiging door het geloof en de gerechtigheid van Christus, ontklossen aan hen geen antwoord van liefde en dankbaarheid. Hoewel de hemelse Koopman hun de prachtigste juwelen des geloofs en der liefde voorlegt, hoewel Hij hen uitnodigt van Hem te kopen 'goud beproefd komende uit het vuur' en 'witte klederen', zodat ze bekleed mogen worden en 'ogenzalf', opdat zij kunnen zien, verharderen zij hun harten tegen Hem en falen om voor hun lauwheid liefde en ijver in de plaats te stellen. Terwijl ze een belijdenis afleggen, ontkennen ze de kracht van de godsvrucht. Blijven zij in die toestand, dan zal God hen verwerpen. Zij maken zichzelf ongeschikt om leden van Zijn gezin te worden." –*Uit de Schatkamer der Getuigenissen 3*, blz. 59.

ONZE BOODSCHAP AAN DE WERELD: HET

BEGIN VAN DE LUIDE ROEP

'En na dezen zag ik een andere engel afkomen uit de hemel, hebbende grote macht, en de aarde is verlicht geworden van zijn heerlijkheid' (Openbaring 18:1).

Over de boodschap, die in 1888 in Minneapolis werd gepresenteerd, schreef E. G. White:

"De tijd van de beproeving is precies op ons, want de luide roep van de derde engel is al begonnen in de openbaring van de gerechtigheid van Christus, de zonde vergevende Verlosser. Dit is het begin van het licht van de engel, van wie de heerlijkheid de hele aarde zal vervullen..."

Als u in de tijd van benauwdheid staande wil blijven, moet u Christus kennen en de gave van Zijn gerechtigheid toe-eigenen, die Hij aan de berouwvolle zondaar toerekent." –*Selected Messages 1*, blz. 363.

"Rechtvaardiging door het geloof en de gerechtigheid van Christus zijn de onderwerpen, die aan een verloren gaande wereld gebracht moeten worden." –*Bijbelcommentaar*, blz. 649-650.

CONCLUSIE

'Werpt dan uw vrijmoedigheid niet weg, welke een grote vergelding des loons heeft. Want gij hebt lijdzaamheid van node, opdat gij, de wil van God gedaan hebbende, de belofte moogt wegdragen. Want nog zeer weinig tijd en Hij, Die te komen staat, zal komen en niet vertoeven. Maar de rechtvaardige zal uit het geloof leven; en zo iemand zich onttrekt, Mijn ziel heeft in hem geen behagen. Maar wij zijn niet van degenen, die zich onttrekken ten verderve, maar van degenen, die geloven tot behoudenis der ziel' (Hebreeën 10:35-39).

Sola Scriptura

Alleen door de Schrift

door J. Moreno

'Jezus antwoordde en zeide tot hen (de Sadduceeën): Gij dwaalt, niet wetende de Schriften, noch de kracht Gods' (Matthéüs 22:29).

"Hij (Luther) vreesde alleen God en beschouwde de Bijbel als de enige grondslag voor het christelijk geloof. Hij was de man, aan wie zijn tijd dringend behoefte had. Hij werd door God uitgekozen om de kerk te hervormen en de wereld te verbeteren." –De Grote Strijd, blz. 112.

In deze lezing, als wij de 500ste verjaardag van de grote hervorming van de 16de eeuw onder leiding van Luther herdenken, zullen wij ons richten op het principe "Alleen door de Schrift", een fundamentele gedachte in de grote Hervorming.

LUTHER WORDT VEREENZELVIGD MET DE HEILIGE SCHRIFT

Het was in 1503, toen Luther 20 jaar oud was, dat hij de eerste keer een Bijbel zag. In de komende 20 jaar zou hij niet alleen de inhoud van de Bijbel beheersen maar ook het Nieuwe Testament vertalen van de Griekse taal naar het Duits en beginnen met de vertaling van het Oude Testament.

"Toen Luther eens langs de boekenrekken in de universiteitsbibliotheek liep, ontdekte hij een Bijbel in het Latijn. Zo'n boek had hij nog nooit gezien. Hij wist zelfs niet, dat zoiets bestond. Hij had wel gedeelten uit de evangeliën en de brieven horen voorlezen en had gedacht, dat de Bijbel daarmee volledig was. Voor de eerste keer in zijn leven zag hij het volledige Woord van

God. Met eerbied en verwondering sloeg hij de bladen van het heilig Woord om. Zijn pols klopte sneller en zijn hart bonsde, toen hij de woorden des levens las. Af en toe stopte hij even en zei: "Ik hoop, dat God mij zo'n boek zal geven!" –(*The History of the Reformation of the Sixteenth Century, D'Aubigné, 2, hoofdstuk 2*) Engelen stonden naast hem en lichtstralen van Gods troon wezen hem de weg in de schatkamer der waarheid." –*De Grote Strijd, blz. 113-114.*

"Na zijn terugkeer vanuit Rome promoveerde hij tot doctor in de godgeleerdheid aan de universiteit van Wittenberg. Vanaf dat ogenblik kon hij zich meer dan ooit toeleggen op het onderzoek van de Bijbel. Hij had zich heilig voorgenomen zijn geliefkoosd onderwerp, het Woord van God, elke dag van zijn leven grondig te bestuderen, en alleen de Schrift, niet de uitspraken en leerstellingen van pausen, in alle getrouwheid te verkondigen. Hij was nu niet alleen monnik en hoogleraar, maar ook de gezaghebbende verdediger van de Bijbel. God had hem uitgekozen om de herder te zijn van Zijn kudde, die naar waarheid hongerde en dorstte. Hij verklaarde uitdrukkelijk, dat christenen alleen leerstellingen mochten aannemen, die op het gezag van de heilige Schrift steunden. Deze woorden, die het grondbeginsel van de Hervorming uitdrukken, ondermijnden de grondslag van het pauselijk oppergezag." –*De Grote Strijd, blz. 116.*

Vanwege zijn geloof in de leerstellingen van de Bijbel, en niet langer in de leer van het pausdom, was Luther

uitgesloten en veroordeeld als een ketter. Hij was meer dan eens ontboden om voor de Rijksdag (de nationale Raad van de Duitse staten, geleid door keizer Karel de Vijfde) te verschijnen, om hem te overreden om zijn geloof in de Schrift op te geven. In zijn ernstige toespraak op de Rijksdag te Worms in 1521 antwoordde Luther:

“Aangezien uwe zeer doorluchtige majesteit en uwe hoogheden een duidelijk, eenvoudig en nauwkeurig antwoord van mij verwachten, zal ik het u geven: Ik kan mijn geloof niet aan de paus of aan de concilies onderwerpen, omdat het zonneklaar is, dat zij vaak hebben gedwaald en elkaar hebben tegengesproken. Als men mij niet met de Schrift of met steekhoudende argumenten kan weerleggen, als men mij niet met de teksten, die ik heb aangehaald, kan aantonen, dat ik ongelijk heb, *kan en wil ik niets herroepen*, want een christen mag zijn geweten geen geweld aandoen. Hier sta ik, ik kan niet anders. Zo helpe mij God. Amen”.
-(D'Aubigné 7, hoofdstuk 8).

Deze integere man bleef op het vaste fundament van Gods Woord staan. Zijn gezicht straalde met een hemelse lichtglans. Zijn grootheid en onkreukbaarheid, zijn vrede en blijdschap waren voor iedereen duidelijk, toen hij tegen de macht van de dwaling getuigde en de voortreffelijkheid van het geloof, dat de wereld overwint, verdedigde.” -*De Grote Strijd*, blz. 147-148.

DE WAARHEID VAN DE HEILIGE SCHRIFT

Aangaande het karakter en de geloofwaardigheid van de Heilige Schrift zullen wij enige belangrijke factoren overdenken:

1. Hun goddelijke inspiratie

‘Dit eerst wetende, dat geen profetie der Schrift is van eigen uitlegging, want de profetie is voortijds niet voortgebracht door de wil van een mens, maar de heilige mensen Gods, door de Heilige Geest gedreven zijnde, hebben gesproken’ (2 Petrus 1:20-21).

‘Al de Schrift is van God ingegeven, en is nuttig tot lering, tot weerlegging, tot verbetering, tot onderwijzing, die in de rechtvaardigheid is. Opdat de mens Gods volmaakt zij, tot alle goed werk volmaakt toegerust’ (2 Timótheüs 3:16-17).

‘Zoekt in het boek des Heeren, en leest; niet een van deze zal er feilen, het een noch het ander zal men missen, want mijn mond zelf heeft het geboden, en Zijn Geest Zelf zal ze samenbrengen’ (Jesaja 34:16).

“In Zijn Woord heeft God de nodige kennis voor de verlossing gegeven aan de mensen. De Heilige Schrift moet aangenomen worden als een gezaghebbende, onfeilbare openbaring van Zijn wil.” -*My Life Today*, blz. 41.

2. Een communicatiemiddel tussen God en de mensheid

De Heilige Schrift is de stem van God, die tot ons spreekt, zo zeker alsof wij het ‘levend’ horen. Hier vinden wij de ware geschiedenis van de wereld en vooral de oorsprong van het menselijk geslacht, zonder enige twijfel. Hier is het verslag van Jezus Christus, onze Verlosser en Zijn apostelen en discipelen, evenals Zijn

gemeente en leer.

Opgeschreven door 40 auteurs, geïnspireerd door God, over een periode van 1.600 jaar, is de Bijbel vertaald en gepubliceerd meer dan elk ander boek in de geschiedenis. Gedeelten zijn vertaald in 2.400 verschillende talen, het Nieuwe Testament is vertaald in 1.115 talen en de volledige Bijbel is vertaald in 426 talen. (Vandaag erkennen geleerden het bestaan van 6.900 talen wereldwijd, dus er moet nog meer gedaan worden).

3. De Heilige Schrift is ons vertrouwen waard

‘Uw woord is een lamp voor mijn voet en een licht voor mijn pad’ (Psalm 119:105).

‘Het begin van Uw woord is waarheid, en in eeuwigheid is al het recht van Uw gerechtigheid’ (Psalm 119:160). De Schrift is goddelijk, dus het kan niet met traditie worden gelijkgesteld, verlaat het gezag of de verklaringen van de paus. De Schrift bevat volkomen de wil van God en leert voldoende alles, wat iemand moet weten om gered te worden. Daarin staat de wijze van aanbedding, die God van ons verlangt, gedetailleerd en volledig beschreven. Daarom is het niet toegestaan voor iemand, zelfs niet voor predikanten of predikers, om iets anders te leren dan wat de Schrift ons nu leert. De apostel Paulus waarschuwde de gelovigen in Galatië: ‘Doch al ware het ook, dat wij, of een engel uit de hemel u een Evangelie verkondigde, buiten hetgeen wij u verkondigd hebben, die zij vervloekt’ (Galaten 1:8). De Heer geeft een streng verbod om iets toe te voegen aan en te verwijderen uit het Woord van God (Deuteronomium 12:32 en Openbaring 22:19). Het is duidelijk, dat de leer in de Schrift volkomen en volledig is in alle opzichten. Wij moeten geen geschriften van mensen, hoe heilig of volmaakt zij kunnen zijn, beschouwen als van gelijke waarde als die van de Heilige Schrift. We moeten niet denken, dat gewoonten, meerderheden, oudheden, opeenvolging van tijden en personen, raden, decreten of wetten ooit dezelfde waarde zouden hebben als de waarheid van God, omdat Zijn eeuwige waarheid boven alles staat.

4. Het Woord van God is het belangrijkste

De Heer vraagt ons: ‘Onderzoek de Schriften, want gij meent daarin het eeuwig leven te hebben; en die zijn het, die van Mij getuigen’ (Johannes 5:39).

Het volk van God moet de menselijke overheid erkennen als een goddelijke instelling, zodat het gehoorzaamheid aan de autoriteiten zal leren als een heilige plicht in zijn wettige sfeer. Maar als zijn aanspraken in strijd zijn met Gods aanspraken, moet Gods Woord erkend worden als boven heel de menselijke wet. Een ‘zo zegt de Heer’ kan niet opzij gezet worden of uitgewisseld worden voor een ‘zo zegt de gemeente of de staat’. De kroon van Christus moet opgericht worden boven de diademen van aardse krachten.

Het principe, dat wij op dit moment moeten verdedigen, is hetzelfde, dat door de volgelingen van het evangelie in de grote Hervorming werd gehandhaafd. Toen de vorsten op de Rijksdag te Spiers waren in 1529, leek het, dat de hoop van de wereld weg was. Tijdens die samenkomst werd het decreet van de keizer voorgesteld,

waardoor godsdienstvrijheid aan banden werd gelegd en enige verdere verspreiding van de leer van de hervorming verboden. Zouden de Duitse vorsten het decreet aannemen?

Moet het licht van het evangelie nog in duisternis verborgen zijn? Onmisbare punten voor de wereld werden besproken. Zij, die het geloof van de hervorming hadden aangenomen, ontmoetten elkaar en besloten unaniem: "Wij verwerpen het decreet. In gewetenszaken moet de kracht van de meerderheid niet de overhand hebben".

De banier van de waarheid van godsdienstvrijheid, die zo opvallend door deze hervormers is overeind gezet, is in deze laatste strijd aan ons toevertrouwd. Wij moeten deze aannemen. De verantwoordelijkheid voor deze grote gave rust op hen, die God gezegend heeft met de kennis van Zijn Woord. Wij moeten dat Woord ontvangen als de opperste autoriteit en de geïnspireerde waarheden,

die daarin zijn gevonden, aannemen. Wij kunnen deze alleen op prijs stellen, als wij deze onderzoeken door persoonlijke studie. Dan, door het Woord van God de gids van ons leven te maken, zal het gebed van Christus voor ons inderdaad worden beantwoord: 'Heilig ze in Uw waarheid; Uw woord is de waarheid' (Johannes 17:17). De erkenning van de waarheid in woorden en daden is onze belijdenis van het geloof. Alleen dan zullen anderen weten, dat wij in de Bijbel geloven.

De hervormers, wier protest ons de naam "Protestanten" gaf, voelden, dat God hen had geroepen om het evangelie aan de wereld te brengen, en zo waren zij bereid om bezittingen, vrijheid en zelfs leven op te offeren voor de zaak, die zij koesterden. Zijn wij in dit laatste conflict van de grote strijd zo getrouw aan onze nalatenschap als de hervormers aan die van hen waren?

Zelfs toen zij geconfronteerd werden met vervolging

en dood, verspreidden deze dappere pioniers overal de waarheid voor die tijd. Het Woord van God werd aan het volkgebracht; alle klassen, laag en hoog, rijk en arm, verlicht en onwetend, bestudeerden het gretig, en zij, die het licht aannamen, werden ook hun boodschappers. In die dagen werd de waarheid vaak door het gedrukte blad naar de huizen van mensen gebracht. Luthers pen was een kracht, en zijn geschriften werden wijd verspreid en schudden de wereld. Dezelfde instrumenten staan tot onze beschikking, met honderd keer meer middelen. Bijbels en publicaties in vele talen, die de waarheid voor deze tijd presenteren, zijn binnen ons bereik en kunnen snel naar de hele wereld worden gebracht. Wij moeten ijverig zijn in Bijbelstudie en ijverig in het verspreiden van het licht!

HET CHRISTENDOM NU EN DE REFORMATIE

"De hervorming eindigde niet, zoals velen denken, met Luther. Het moet worden voortgezet tot de afsluiting van de geschiedenis van deze wereld. Luther had een groot werk te doen door het licht aan anderen te weerspiegelen, dat God op hem had laten schijnen; toch ontving hij niet

al het licht, dat aan de wereld moest worden gegeven. Vanaf die tijd heeft voortdurend nieuw licht geschenen op de Schriften, en nieuwe waarheden zijn voortdurend ontvouwd.

Luther en zijn medewerkers vervulden een nobel werk voor God; maar omdat zij kwamen uit de Roomse kerk, omdat zij zichzelf geloofden en hun leerstellingen bepleitten, moest niet verwacht worden, dat zij al deze dwalingen zouden onderscheiden. Het was hun werk om de ketens van Rome te verbreken en om de Bijbel aan de wereld te geven; maar er waren belangrijke waarheden, die zij niet konden ontdekken, en ernstige fouten, die zij niet verloochenden. De meesten van hen bleven de zondag met andere pauselijke feesten vieren. Zij beschouwden het inderdaad niet als een goddelijke autoriteit, maar geloofden, dat het als een algemeen aanvaarde dag van aanbidding moest worden waargenomen. Er waren sommigen onder hen echter, die de Sabbat van het vierde gebod vereerden. Onder de hervormers van de gemeente moet een eerbare plaats worden gegeven aan degenen, die stonden in het rechtvaardigen van een waarheid, die doorgaans genegeerd werd, zelfs door protestanten, die de geldigheid van het vierde gebod en de verplichting van de Bijbelse Sabbat handhaafden. Toen de Hervorming terug in de duisternis werd geworpen, die op het hele Christendom had gerust, werden Sabbatvierders in vele landen tot het licht gebracht.

Diegenen, die de grote zegeningen van de Hervorming ontvingen, gingen niet vooruit op het pad, dat door Luther zo nobel werd betreden. Enkele getrouwe mannen gingen van tijd tot tijd de nieuwe waarheid verkondigen en verklaarden lang gekoesterde dwaling, maar de meerderheid, zoals de Joden in de tijd van Christus, of de paus getrouwen in de tijd van Luther, waren tevreden om te geloven, zoals hun vaders geloofden, en om te leven zoals zij leefden. Daardoor werd de godsdienst weer verlaagd tot formalisme; en dwalingen en bijgeloof, die weggedaan zouden zijn, als de kerk doorgegaan was te wandelen in het licht van Gods Woord, werden vastgehouden en gekoesterd. Zo stierf de geest, die geïnspireerd was door de Hervorming, geleidelijk, totdat er bijna een even grote behoefte was aan hervorming in de protestantse kerken als in de Roomse Kerk in de tijd van Luther. Er was dezelfde geestelijke toestand, hetzelfde respect voor de meningen van mensen, dezelfde geest van wereldgezindheid, dezelfde vervanging van menselijke theorieën voor de leringen van Gods Woord. Trots en buitensporigheid werden bevorderd onder de dekmantel van godsdienst. De kerken werden verdorven door zichzelf te verenigen met de wereld. Zo werden de grote beginselen afgebroken, waarvoor Luther en zijn medewerkers zo veel hadden gedaan en geleden.

Toen Satan zag, dat hij er niet in slaagde de waarheid te vernietigen door vervolging, nam hij zijn toevlucht weer tot hetzelfde plan van een tussenoplossing, die leidde tot de grote afvalligheid en de vorming van de kerk van Rome. Hij bewoog de christenen om zich te verbinden, nu niet met heidenen, maar met hen, die door hun aanbidding van de god van deze wereld bewezen

werkelijk afgodendienaars te zijn.

Satan kon de Bijbel niet langer weghouden van de mensen. Deze was binnen het bereik van iedereen geplaatst. Maar hij leidde duizenden om valse uitleggingen en onjuiste theorieën aan te nemen, zonder de Schrift te onderzoeken om de waarheid zelf te leren. Hij had de leerstellingen van de Bijbel verdorven en tradities, die miljoenen zouden verwoesten, kregen diepe wortels. De kerk handhaafde en verdedigde deze tradities, in plaats van te strijden voor het geloof, dat eens aan de heiligen was gegeven.” – *The Story of Redemption*, blz. 353-355.

HET WOORD VAN GOD ZAL OVERWINNAAR ZIJN

“De ongelovige Voltaire zei eens vol trots: “Ik heb meer dan genoeg van de bewering, dat twaalf mannen het christendom hebben gesticht. Ik zal bewijzen, dat er maar één man nodig is om het teniet te doen”. Voltaire is nu al twee eeuwen dood. Miljoenen hebben deelgenomen aan de strijd tegen de Bijbel. Maar waar er in Voltaires tijd honderd exemplaren van het Woord van God waren, zijn er nu tienduizend, ja, honderdduizend. Eén van de hervormers zei: “De Bijbel is het aambeeld, dat al veel hamers heeft versleten”. God zegt: ‘Elk wapen, dat tegen u gesmeed wordt, zal niets uitrichten; en elke tong, die zich voor het gericht tegen u keert, zult gij in het ongelijk stellen’ (Jesaja 54:17).

‘Het woord van God houdt eeuwig stand’. ‘Betrouwbaar zijn al Zijn bevelen, vastgesteld voor immer en altoos, volbracht in waarheid en oprechtheid’ (Jesaja 40:8; Psalm 111:7-8). Alles, wat op het gezag van de mens is gebouwd, zal worden vernietigd, maar wat op de rots van Gods onveranderlijk Woord is gebouwd, houdt eeuwig stand.” – *De Grote Strijd*, blz. 271.

“Alles is bevlekt en verdorven met leugen en verzinsels in deze tijd. Wij willen nu vaste waarheid voor ons fundament. Mannen en vrouwen slapen. De jeugd is betoverd, dol op het verkeerde. Zij maken hun fundament van hooi, hout en stoppels, die het vuur op de laatste dag zal opslokken. De geest zal van hetzelfde karakter zijn als het voedsel, waarmee het is gevoed. Er is slechts één middel, en dat is: vertrouwd worden met de Schrift. Wij kunnen de Bijbel niet te veel bestuderen. Christus zei: ‘Onderzoekt de Schriften’, maar het natuurlijke hart wilde alles liever onderzoeken dan de Schriften.” – *Manuscript Releases 6*, blz. 260.

“Wij allemaal bouwen voor de eeuwigheid. Laat het karakter de indruk hebben van het goddelijke in reinheid, in edele uitspraken, in oprechte daden. Dan zal het hele universum van de hemel zien en zeggen: “Goed gedaan, goede en getrouwe dienstknecht”... De grote, prachtige structuur kan voor tijd en eeuwigheid opgemaakt worden. Dat gebouw moet het laatste onderzoek doorstaan. Is het fundament zeker? Is het gebouwd op het doen van het Woord van God? Het Woord van God waarschuwt iedereen: “Let op, hoe u bouwt. Zorg ervoor, dat het fundament gelegd is op de vaste rots.” – *Manuscript Releases 19*, blz. 197.

Solms Christus

Alleen door Christus

door P. D. Lausevic

Laten wij kijken naar de reis op de weg naar Damascus bijna 2000 jaar geleden. Saulus is een man vol ijver, die heetgebakerd ophetspooris van de vermeende opstandelingen van de enige en enig ware godsdienst. Hij denkt dat geloof te beschermen tegen hun invloed. Hij is zo verlangend om een einde te maken aan deze nieuw gestarte godsdienst, dat hij begerig plannen bedenkt om zijn genadeloze agenda uit te voeren. Als de Farizeeër zijn bestemming nadert, ontmoet Saulus, de vervolger, Jezus in Zijn heerlijkheid en hoort een onverwachte oproep van Degene, Die hij beschuldigt voor al deze negatieve gevoelens, die uitstralen door zijn hele wezen. 'Saul, Saul, wat vervolgt gij Mij?' (Handelingen 9:4). Wat een begin! De heerlijkheid en het oneindige oppergezag van de Spreker erkennend vraagt de bevende Saulus: 'Wie zijt Gij, Heere?' Het antwoord is verwarrend en kort: 'Ik ben Jezus, Die gij vervolgt' (Handelingen 9:5). Wat een leven veranderende ervaring! Wat een verrassing! Wat een inleiding tot het echte geloof! Deze christenen zijn niet degenen, die opstandig zijn, het christendom is eigenlijk de ware godsdienst!

HET REDDENDE VERBOND

'En hij (Saulus), bevende en verbaasd zijnde, zeide: Heere, wat wilt gij, dat ik doen zal? En de Heere zeide tot hem: Sta op, en ga in de stad, en u zal aldaar gezegd worden, wat gij doen moet' (Handelingen 9:6). Drie dagenlang in de eenzaamheid, die alleen plotselinge volledige blindheid kan brengen, hebben Saulus de gelegenheid gegeven om de waarde van de God te bepalen, die hij aanbidt, zijn doelen in het leven, en de belangrijkste beslissing te nemen die een zondig mens kan nemen, de daad om zich onvoorwaardelijk en zonder terughoudendheid over te geven aan Jezus Christus als persoonlijke Heer en Verlosser.

Waarom had Saulus de drie dagen in duisternis nodig? Omdat hij in de kern een Farizeeër was. 'Mijn leven dan van der jonkheid aan, dat van de beginne onder mijn volk te Jeruzalem geweest is, weten al de Joden. Als die van over lang mij tevoren gekend hebben, indien zij het wilden getuigen, dat

ik, naar de nauwgezetste sekte van onze godsdienst, als een Farizeeër geleefd heb' (Handelingen 26:4-5). Deze houding komt tot uitdrukking in zijn vraag: 'Wat wilt Gij, dat ik doen zal?' Ik wil trouw zijn. Ik wil de hemel binnengaan. Ik wil God gehoorzamen. Ik wil alle regels van deze nieuwe godsdienst gehoorzamen. Geef mij meer regels om mij te leren, hoe ik mijn werk moet doen. Geef mij meer regels over de manier, waarop ik moet eten. Geef mij meer regels over de manier, waarop ik mij moet kleden. Geef mij meer regels en ik zal deze allemaal gehoorzamen en wees ervan overtuigd, ik zal de strengste volgeling van Jezus Christus zijn. Het klinkt zo veel gelijk aan het Hebreeuwse volk, na het horen van de wet van God bij de Sinaï. 'En hij nam het boek des verbonds, en hij las het voor de oren van het volk. En zij zeiden: Al wat de Heere gesproken heeft, zullen wij doen en gehoorzamen' (Exodus 24:7). Na overtuigd te zijn van de waarheid zijn dit echt goede bedoelingen. Dit zijn echt goede besluiten. Maar ons natuurlijke hart heeft geen kracht om deze uit te voeren.

Deze man had tijd nodig om de diepten echt te begrijpen van de zondige natuur, die elk lid van het menselijk geslacht beheerst. Hij moest tot het volle besef komen, dat 'Wee mij, want ik verga! Daar ik een man van onreine lippen ben'. Hij moest een duidelijke beschrijving 'zien' van het beste, dat wij een zondeloze God kunnen offeren. Hij moest zien dat 'al onze gerechtigheden zijn als een wegwerpelijke kled' (Jesaja 64:6). Hij moest zichzelf zien als een zondaar, 'dat Christus Jezus in de wereld gekomen is om de zondaren zalig te maken, van wie ik de voornaamste ben' (1 Timótheüs 1:15). Totdat hij dit feit duidelijk begreep en aannam tot in de diepten van zijn hele wezen, zou hij nog steeds een Saulus blijven, die God probeerde te dienen met constante mislukking en onbegrip. Hij beschrijft dit oude verbond duidelijk aan de nieuwgevonden gelovigen in Rome. 'Want ik weet, dat is, in mijn vlees, geen goed woont; want het willen is wel bij mij, maar het goede te doen, dat vind ik niet. Want het goede, dat ik wil, doe ik niet, maar het kwade, dat ik niet wil, dat doe ik' (Romeinen 7:18-19).

Zodra Saulus de diepten van de verdorvenheid van de menselijke natuur had erkend, kon hij ten slotte de principes aannemen van het nieuwe verbond met God en Hem toestaan de verlangens van zijn eigen natuur te veranderen. 'Want dit is het verbond, dat Ik met het huis Israël maken zal na die dagen, zegt de Heere: Ik zal Mijn wetten in hun verstand geven, en in hun harten zal Ik die inschrijven; en Ik zal hun tot een God zijn, en zij zullen Mij tot een volk zijn' (Hebreeën 8:10). Omdat deze wet in ons hart is geschreven, veranderen de echte beginselen van die wet eigenlijk van een 'Gij zult niet doden' of zelfs haten tot 'Ik wil niet doden of haten'. Van een 'Gij zult niet stelen' in een 'Ik wil niet stelen'. "De wet is een uitdrukking van de gedachten van God; wanneer deze wet in Christus wordt aangenomen, wordt het ook onze gedachte. De wet verheft ons boven de macht van natuurlijke begeerten en neigingen, boven de verzoekingingen die tot zonde leiden." – *De Wens der Eeuwen*, blz. 258. Saulus wordt nu een Paulus en de grootste evangelist van alle tijden is geboren.

EEN VERANDERDE NATUUR AAN HET KRUIS

Wat vraagt het om de zondige, verdorven natuur, die wij erfden van onze ouders, te veranderen en voeg daarbij de hele weg van onze eigen kwade beslissingen? Alleen luisteren naar de Tien Geboden op de berg Sinaï kon de Israëlieten niet veranderen. Ja, het maakte hen een korte tijd bang, maar geen permanente verandering werd gemaakt. Het houden van de wet gebonden met de gebedsriemen voor onze ogen kon dat ook niet bereiken. 'Want hetgeen voor de wet onmogelijk was, omdat zij door het vlees krachteloos was, heeft God, Zijn Zoon zendende in gelijkheid van het zondige vlees, en dat voor de zonde, de zonde veroordeeld in het vlees' (Romeinen 8:3).

De erkenning, waardering en volledige aanname van Jezus Christus, en Jezus Christus alleen, kan een zondaar met elk karakter veranderen in een heilige, die niet alleen geschikt is voor de hemel, maar ook voor een leven van bruikbaarheid en toegewijd dienen hier op deze verdorven planeet. 'En de zaligheid is in geen ander, want er is onder de hemel geen andere Naam, Die onder de mensen gegeven is, door welke wij moeten zalig worden' (Handelingen 4:12). Het maakt niet uit, hoe hard wij het proberen. Het maakt niet uit, hoeveel en hoe vastbesloten de besluiten zijn, die wij maken. Er is slechts één weg om te veranderen, en dat is de bewuste daad van volledige overgave aan Jezus Christus als onze persoonlijke Heer en Verlosser.

En waar hebben wij het over, als wij 'Jezus' zeggen? Aan wie moeten wij ons overgeven? Dit is geen aardige verzonnen term, die wordt gevonden in theologische verklaringen. Ook is het geen mooi beeld, geschilderd door de grootste artiesten, die op het doek de beste replica van hun verbeelding plaatsen. 'Doch wij prediken Christus, de Gekruisigde, de Joden wel een ergernis en de Grieken een dwaasheid' (1 Korinthe 1:23). Jezus, stervend voor mijn zonden. Stervend in mijn plaats. Dit is de kern van het evangelie. Dit is de bron van kracht voor de nederige gelovige, die hem in een positie plaatst, alsof hij nooit zondigde door de eenvoudige verklaring van God. 'Wie God voorgesteld heeft, tot een verzoening, door het geloof in Zijn bloed, tot een beloning van Zijn rechtvaardigheid, door de vergeving der zonden, die tevoren

geschied zijn onder de verdraagzaamheid Gods' (Romeinen 3:25). De leven veranderende kracht wordt gevonden in die verklaring van de God van de hemel. Wanneer Hij iemand rechtvaardig verklaart, dan is die persoon rechtvaardig, simpelweg omdat God dat zei. (Zie Hebreeën 6:18).

Dit is de kracht van het evangelie. 'Want ik schaam mij het Evangelie van Christus niet, want het is een kracht Gods tot zaligheid eenieder, die gelooft, eerst de Jood en ook de Griek' (Romeinen 1:16). Als wij spreken over de kracht om iemand van zijn of haar zondige wegen te veranderen, moeten wij tot het punt in ons leven komen om niet alleen de aandoenlijkheid te zien, maar ook de schoonheid en de kracht van het kruis. 'Doch wij prediken Christus, de Gekruisigde... Maar hun, die geroepen zijn, beiden Joden en Grieken, prediken wij Christus, de kracht Gods, en de wijsheid Gods' (1 Korinthe 1:23-24). Dit is het centrale thema van onze godsdienst. "Welke fase van het onderwerp ook wordt aangeboden, verhef Jezus als het middelpunt van alle hoop." – *Testimonies to Ministers*, blz. 118. Als wij dit verliezen, hebben wij onze hele godsdienst verloren.

In tegenstelling tot normaal menselijk denken is dit de echte aantrekkingskracht, die de zondaar brengt tot de Eeuwige God van het universum. Wij kunnen allerlei manieren proberen om mensen tot de boodschap te trekken. Sociale evenementen zijn goed. Vooral jeugdactiviteiten zijn goed. Zanggroepen en concerten zijn echt aantrekkelijk. Profetische seminars tonen de geschiedenis van vroegere volken en geven ons vertrouwen in de Bijbel als het woord van God. Maar de echte aantrekkingskracht is te vinden in het eenvoudige verhaal van het kruis van Golgotha. 'En Ik, wanneer Ik van de aarde zal verhoogd zijn, zal hen allen tot Mij trekken' (Johannes 12:32). Dit is de trekkingskracht. De gekruisigde en opgestane Verlosser wordt alles voor ons. 'Want ik heb voorgenomen iets te weten onder u, dan Jezus Christus, en Die gekruisigd' (1 Korinthe 2:2). "Het kruis van Golgotha roept krachtig op en geeft een reden, waarom wij nu Christus moeten liefhebben en waarom wij Hem moeten beschouwen als de eerste, het beste en het laatste in alles." – *That I May Know Him*, blz. 65.

EEN PERSOONLIJKE VERBINDING MET GOD

Maar wat bedoelen wij, als wij zeggen ons hart over te geven aan Jezus Christus als onze persoonlijke Heer en Verlosser?

Deze Goddelijke Verlosser is niets minder dan eeuwig leven. 'In Hetzelve was het Leven, en het Leven was het Licht der mensen' (Johannes 1:4). Wij spreken niet over het sterfelijke leven maar het eeuwige leven. 'En dit is het getuigenis, namelijk dat God ons het eeuwige leven gegeven heeft; en dit leven is in Zijn Zoon' (1 Johannes 5:11). Dit is iets, dat alleen de Godheid bezit. "Hier wordt geen fysiek leven bedoeld, maar eeuwig leven, het leven dat uitsluitend God toebehoort. Het Woord, dat bij God was en dat God was, had dit leven. Het fysiek leven is iets, dat iedereen ontvangt. Het is niet eeuwig of onsterfelijk; want God, de Leveragever, neemt het terug. De mens heeft geen controle over zijn leven. Maar het leven van Christus was niet geleend. Niemand kan Hem dit leven ontnemen." – *Bijbelcommentaar*, blz. 389.

Hem kennen als een persoonlijk mens is de verbindende

band tussen de gevallen mensheid en Goddelijkheid. Het is de ladder, die Jakob zag, toen hij vluchtte voor een zekere dood vanwege zijn eigen slechte daden. Daarom is het zo belangrijk om God te kennen door Jezus Christus. (Johannes 17:3). Als wij rechtstreeks met de Godheid verbonden zouden zijn, zou het de dood betekenen, 'want onze God is een verterend vuur' (Hebreeë 12:29).

Het is de menselijke natuur van Christus, die de directe verbinding met de mensheid maakt. Daarom "Het zou goed voor ons zijn om iedere dag een rustig uur te besteden aan het overdenken van het leven van Christus. We moeten het punt voor punt nagaan, onze verbeelding over ieder toneel laten gaan, vooral over de laatste dagen van Zijn leven. Wanneer we nadenken over Zijn offer voor ons, zal ons vertrouwen in Hem vaster worden, onze liefde zal levendiger worden, en we zullen meer vervuld worden van Zijn Geest. Wanneer we ten slotte verlost willen worden, moeten we de les leren van berouw en vernedering aan de voet van het kruis." –*De Wens der Eeuwen*, blz. 58.

GODDELIJKE WAARHEID

Hoe hebt u een verbinding met Degene, Die u niet ziet? Hoe kunnen wij zeggen *Solus Christus* ((alleen door Christus), wanneer onze verbinding met Hem Degene is, die onzichtbaar is?

Jezus gaf duidelijk het antwoord vlak voor het scheiden van de discipelen. In een gesprek, dat betrekking had op de scheiding, die zij zouden voelen, als Hij zou zijn weggegaan, vertelt Jezus hun hoe die persoonlijke verbinding met Hem te hebben. 'Jezus zeide tot hem: Ik ben de Weg, en de **Waarheid** en het Leven. Niemand komt tot de Vader, dan door Mij' (Johannes 14:6). Jezus is de belichaming van de waarheid. Hij is de openbaring van het verlossingsplan, dat eenieder van ons moet lezen en bestuderen om het eeuwige leven te hebben, het Woord van God. 'In den beginne was het Woord, en het Woord was bij God, en het Woord was God' (Johannes 1:1). De ingang van dit Woord, zoals geopenbaard in de waarheden of leerstellingen van de Bijbel, geeft de ziel vrijheid. 'En gij zult de waarheid verstaan, en de waarheid zal u vrijmaken' (Johannes 8:32). Het is de studie van dit Woord, in werkelijkheid een persoonlijke kennis en aannemen van Jezus Christus, dat het geloof activeert, dat God toebedeelt aan elk mens (zie Romeinen 12:3), die in deze wereld geboren is. 'Zo is dan het geloof uit het gehoor, en het gehoor door het Woord Gods' (Romeinen 10:17).

Ware leer, die komt in het licht van Jezus als onze persoonlijke Verlosser, is als regen voor de planten, die er afhankelijk van zijn om te leven. 'Mijn leer druip als een regen, mijn rede vloeit als een dauw; als een stofregen op de grasscheutjes, en als druppels op het kruid' (Deuteronomium 32:2). Verwijder de regen en u hebt de dood en een woestijn. Verwijder zuivere leerstellingen uit de gemeente en uit ons persoonlijk leven en het gevolg is de geestelijke dood en een wrede woestijn. Het aannemen van de Bijbel, alsof Jezus met mij spreekt, is het reddende evangelie, omdat het Jezus op een praktische en persoonlijke manier onthult. 'Heb acht op uzelf en op de leer; volhard daarin, want dat doende, zult gij en uzelf behouden, en die u horen' (1 Timótheüs 4:16). Daarom zal een goede predikant de kennis van Jezus als een

persoonlijk, zorgzaam Wezen, verbinden met Zijn leringen zoals geopenbaard in de Schriften. 'Als gij deze dingen de broeders voorstelt, zo zult gij een goed dienaar van Jezus Christus zijn, opgevoed in de woorden des geloofs en der goede leer, welke gij nagevolgd hebt' (1 Timótheüs 4:6).

Wij lezen, dat Jezus het Woord van God is. Daarom moeten wij de heilige geschriften lezen om de ware leringen van Christus te ontdekken, zodat de kracht in het woord ons kan veranderen. 'Al de Schrift is van God ingegeven, en nuttig tot lering, tot weerlegging, tot verbetering, tot onderwijzing, die in de rechtvaardigheid is. Opdat de mens Gods volmaakt zij, tot alle goed werk volmaakt toegerust' (2 Timótheüs 3:16-17). Alleen door deze verandering, die het mogelijk maakt voor ons om de eeuwigheid door te brengen met een zuivere en heilige God. 'Daarom dat er geschreven is: Weest heilig, want Ik ben heilig' (1 Petrus 1:16).

Onze getrouwe voorvaders gaven hun leven om de duidelijkheid van de leerstellingen te behouden, omdat het verwerpen van de zuivere leer een verwerpen zou zijn van hun Verlosser. "Het zou de gemeente en de wereld ten goede komen als de beginselen, die deze standvastige mensen motiveerden, werden aangemoedigd bij degenen, die zich Gods volk noemen. Er heerst een verontrustende onverschilligheid tegenover de leerstellingen, die de pijlers van het christelijk geloof zijn. De mening, als zouden deze niet van belang zijn, wint steeds meer veld. Deze ontaarding moedigt Satans medewerkers aan, zodat valse theorieën en verderfelijke misleidingen, waarvoor de gelovigen in vroegere eeuwen hun leven in gevaar wilden brengen om ze te bestrijden en te veroordelen, nu gunstig worden onthaald door duizenden mensen, die beweren, dat ze volgelingen van Christus zijn." –*De Grote Strijd*, blz. 42.

Het evangelie is de 'kracht van God tot verlossing'. Omdat onze getrouwe voorouders de zuivere leer behielden, hadden zij de kracht voor evangelisatie in deze goddeloze wereld, hoewel alles schijnbaar tegen hen was. "De eerste christenen waren inderdaad een groep eigenaardige mensen. Hun onberispelijk gedrag en hun onwankelbaar geloof waren een voortdurende aanklacht, die de rust van de zondaren verstoorde. Hoewel ze gering in aantal waren en geen rijkdom, aanzien of eretiteln bezaten, waren ze overal, waar hun **karakter en leer** bekend werden, een verschrikking voor de boosdoeners." –*De Grote Strijd*, blz. 42. Daarom moeten wij standvastig zijn in de waarheden, die Christus ons door Zijn profeten heeft geopenbaard. 'Geliefden, alzo ik alle naarstigheid doe om u te schrijven van de gemeenschappelijke zaligheid, zo heb ik noodzaak gehad aan u te schrijven en u te vermanen, dat gij strijdt voor het geloof, dat eenmaal de heiligen overgeleverd is' (Judas 1:3).

EEN GETROUWE VERMANING

Toen de grote evangelist Paulus beseftte, dat zijn leven op het punt stond te eindigen en de vervolger de vervolging tot de dood was geworden, richtte hij zijn aandacht op degenen, die erna zullen volgen. Zijn vermaning klinkt tot het einde van de tijd: 'Predik het woord; houd aan tijdig, ontijdig; weerleg, bestraf, vermaan in alle lankmoedigheid en leer. Want er zal een tijd zijn, wanneer zij de gezonde leer niet zullen

verdragen; maar kittelachtig zijnde van gehoor, zullen zij zichzelf leraars vergaderen, naar hun eigen begeerlijkheden. En zullen hun gehoor van de waarheid afwenden, en zullen zich keren tot fabels' (2 Timótheüs 4:2-4).

"Bevreesd, dat de zachtmoedige aard van Timótheüs hem ertoe zou brengen een noodzakelijk deel van zijn arbeid te mijden, vermaande Paulus hem getrouw te zijn in het bestraffen van zonde en zelfs in scherpe bewoordingen diegenen te bestraffen, die schuldig waren aan grove zonden. Toch moest hij dit doen 'met alle lankmoedigheid en onderrichting'. Hij moest het geduld en de liefde van Christus openbaren, en zijn vermaningen verklaren en bekrachtigen door de waarheden van het woord." –*Van Jeruzalem tot Rome*, blz. 368.

Als wij over Jezus en alleen Jezus spreken, kunnen wij de ware en de levende Jezus niet scheiden van de leringen, die Zijn karakter weerspiegelen. Ons wordt vaak de vraag gesteld: "Wat is belangrijker, Jezus of leerstellingen? Jezus of de wet?" De Bijbel leert ons, dat Jezus de waarheid is (Johannes 14:6). Dezelfde Bijbel leert ons, dat de waarheid de wet is. 'Uw gerechtigheid is gerechtigheid in eeuwigheid, en uw wet is de waarheid' (Psalm 119:142). Omdat Jezus de waarheid is en de waarheid is de wet, dan is Jezus de praktische openbaring van de volmaakte wet der vrijheid. De formele leringen van de wet zonder een levende Verlosser kunnen geen verlossing veroorzaken, omdat de kracht in het bloed van Jezus Christus is. Echter, het reinigende bloed van Christus zal natuurlijk gehoorzaamheid aan die wet voortbrengen, die simpelweg een uiting is van HEMZELF.

De profetie stelt, dat de wet in het hart is. 'Ik heb lust, o mijn God, Uw welbehagen te doen; en Uw wet is in het midden mijns ingewands' (Psalm 40:9). Wiens hart? Als wij dit vers vergelijken met Hebréeën 10:5-7, zien wij, dat het over Jezus spreekt. Hij had de wet geschreven in Zijn hart. Daarom, als ik echt Jezus aanneem als mijn persoonlijke Verlosser in mijn hart zonder voorbehoud, zal diezelfde wet ook in mijn hart geschreven zijn. (Zie Jeremia 31:33). En het gevolg zal een volledige verandering van het leven en karakter zijn. 'En Ik zal u een nieuw hart geven, en zal een nieuwe geest geven in het binnenste van u; en Ik zal het stenen hart uit uw vlees wegnemen, en zal u een vleses hart geven. En Ik zal Mijn Geest geven in het binnenste van u; en Ik zal maken, dat gij in Mijn inzettingen zult wandelen, en Mijn rechten zult bewaren en doen' (Ezechiël 36:26-27).

"De woorden, 'Een nieuw hart zal Ik u ook geven' (Ezechiël 36:26), betekenen: Een nieuwe geest zal Ik u geven. Deze verandering van hart wordt altijd **vergezeld door een duidelijk ontstaan van christelijk plicht, een begrip van de waarheid**. De duidelijkheid van onze waarheidsinzicht zal **evenredig zijn aan ons begrip van het woord van God**. Hij, die de Schrift onder gebed de volle aandacht geeft, zal een duidelijk begrip en een goed oordeel krijgen, alsof hij door het zich wenden tot God een hoger vlak van wijsheid heeft bereikt." –*Counsels to Parents, Teachers and Students*, blz. 452.

DE HEER VAN UW LEVEN

Wij kunnen op veel verschillende manieren over Jezus praten. Wij kunnen naar Hem verwijzen door de vele titels,

die Hem door de Bijbel zijn gegeven. De strijd vanaf het begin is altijd met Zijn gezag geweest, maar op het einde moet elk levend wezen die autoriteit erkennen. 'En alle tong zou belijden, dat **Jezus Christus de Heere is**, tot heerlijkheid van God de Vader' (Filippensen 2:11). Erkent u Hem niet alleen als uw Verlosser maar als de Heer van uw leven in alles? Het motto wordt vaak gebruikt: "Wat zou Jezus doen?" en later: "Wat zou Jezus echt doen?" Zijn wij serieus met deze vragen? Wij spreken hier niet over een manier proberen te vinden om ons te dwingen te gehoorzamen. Wij spreken over overgeven juist vanaf het begin. Wij spreken over de bereidheid om de wil van God te doen en Hem te vragen de ware Leider van ons leven te zijn, niet de tweede piloot maar de piloot. 'Zo iemand wil Zijn wil doen, die zal van deze leer bekennen, dat zij uit God is, dan of Ik van Mijzelf spreek' (Johannes 7:17).

"De wereld kan alleen gewaarschuwd worden door het zien van degenen, die de waarheid geloven en daardoor geheiligd worden, door te handelen naar hoogstaande en heilige beginselen, terwijl zij op verheven wijze de grenslijn tonen tussen degenen, die Gods geboden houden en hen, die ze met voeten vertreden." –*Bijbelcommentaar*, blz. 677. Bent u bereid Hem te aanbidden, niet alleen als God, maar als de Heer van uw leven?

CONCLUSIE

Wij leven in een strijd. "Iedereen, die door God wordt uitgekozen om de waarheid voor zijn tijd te verkondigen, moet op verzet rekenen. In Luthers dagen was er een belangrijke waarheid, die speciaal voor zijn tijd bestemd was. Er is ook een speciale waarheid voor Gods gemeenten in deze tijd. De Almachtige plaatst mensen in verschillende omstandigheden en geeft hun een taak, die beantwoordt aan de behoefte van hun tijd aan de omstandigheden, waarin zij leven. Als zij het licht, dat ze al hebben, op prijs stelden, zouden zij een bredere kijk op de waarheid krijgen. Maar de meeste mensen verlangen tegenwoordig niet méér naar waarheid dan toen de aanhangers van de paus zich tegen Luther verzetten. Ze willen net als de mensen van vroeger menselijke theorieën en overleveringen aannemen in plaats van het Woord van God. De verkondigers van de waarheid voor deze tijd moeten niet denken, dat ze beter zullen worden ontvangen dan de hervormers in het verleden. De grote strijd tussen waarheid en dwaling, tussen Christus en Satan, zal tot het einde van de geschiedenis van deze wereld in hevigheid toenemen." –*De Grote Strijd*, blz. 132.

"Nu wil God Zijn bekerende kracht aan deze gelegenheid geven. Er zijn sommigen, die naar onze bijeenkomsten komen, zij zullen alle vergaderingen bijwonen; zij hebben nu en dan een paar woorden van de getuigenis gekoesterd; zij zijn naar huis gegaan en hebben precies hetzelfde gedaan, niet slechter dan voorheen. Waarom? Omdat zij niet het nieuwe hart hadden. Wat is het nieuwe hart? Het is de nieuwe geest. Wat is de geest? Het is de wil. Waar is uw wil? Deze staat aan de kant van Satan of aan de kant van Christus. Nu is het aan u. Zult u uw wil vandaag aan de kant van Christus stellen? Dat is het nieuwe hart. Het is de nieuwe wil, een nieuwe geest. 'Ik zal u een nieuw hart geven'. Laten wij dan hier beginnen." –*Sermons and Talks 1*, blz. 210.

Solo Deo Gloria

Alleen heerlijkheid voor God

door R. Dumaguit

Een jongen fietste in een straat in Kampala, Oeganda. Terwijl hij reed, waren de ogen van alle omstanders en voorbijgangers gericht op hem, omdat zijn fiets er ongewoon uitzag: hij was vol zijspiegels. Plotseling stootte hij tegen een elektriciteitspaal en viel langs de stoeprand en had veel pijn, hij had enige schaafwonden en een paar snijwondjes. Gelukkig kon een Amerikaanse toerist hem snel helpen en raapte hem van de grond. De toerist vroeg hem toen: “Waarom heb je zoveel zijspiegels op je fiets? En waarom kijk je niet voor je, terwijl je fietst?” De jongen antwoordde: “Weet u, ik wil al mijn heerlijkheid zien door de zijspiegels, terwijl ik fiets!”

MENSELIJKE IJDELHEID EN DE GEVOLGEN ERVAN

Mensen hebben de neiging om zichzelf te vereren en te verheerlijken, vooral als zij gezegend zijn met dingen, zoals rijkdom, uitzonderlijke kracht, goede schoolprestaties of andere indrukwekkende prestaties. Mensen zijn geobsedeerd door het breken van records om zich van hun gelijken te onderscheiden, zoals jaarlijks gecatalogiseerd wordt in een boek, genaamd *Guinness World Records*. Helaas, als wij terugkijken in de geschiedenis van de mens, ontdekken wij, dat dit ijdelheidssyndroom voortkomt uit de neiging tot het kwaad, die wij van onze voorouders hebben geërfd. De apostel Petrus zei, dat ‘gij zijt verlost uit uw ijdele wandeling, die u van de vaders overgeleverd is’ (1 Petrus 1:18). En koning David voegde eraan toe, dat ‘ik ben in ongerechtigheid geboren, en in zonde heeft mijn moeder mij ontvangen’ (Psalm 51:7). De sluis van deze slechte neiging van zelfverheerlijking werd lang geleden geopend in de Hof van Eden. “De gevolgen van het eten van de boom der kennis van goed en kwaad worden openbaar

in het geestelijk leven van ieder mens. Er is in zijn natuur een neiging naar het kwaad, een macht, waaraan hij, zo hij niet geholpen wordt, geen weerstand kan bieden.” – *Karaktervorming*, blz. 29.

In elk menselijk leven is het, zonder goddelijke hulp, onmogelijk zich van dit probleem te bevrijden, of men rijk of arm is, eerbaar of gewoon, opgeleid of niet opgeleid, jong of oud. Deze neiging zal in ons gedrag getoond worden in meer of mindere mate. De Bijbel vertelt ons, dat ‘zij spreken valsheid, eenieder met zijn naaste, met vleierende lippen; zij spreken met een dubbel hart’ (Psalm 12:3) en dat ‘de Heere weet de gedachten des mensen, dat zij ijdelheid zijn’ (Psalm 94:11).

Het is belangrijk om erop te wijzen, dat ‘God de ijdelheid niet zal verhoren, ende Almachtige zal dien niet aanschouwen’ (Job 35:13), omdat “niets is voor God zo aanstootgevend of zo gevaarlijk voor de mens als trots en zelfgenoegzaamheid. Dit is van alle zonden de meest hopeloze en ongeneeslijke.” – *Lessen uit het Leven van Alledag*, blz. 90. “Het prat gaan op eigen inzicht, zelfvoldaanheid, dat staat alle wasdom in de weg. Wanneer iemand karaktergebreken heeft en nochtans faalt om zich die bewust te worden; wanneer hij zó opgaat in zijn zelfvoldaanheid, dat hij zijn fout niet ziet, hoe kan hij dan gereinigd worden? ‘Die gezond zijn, hebben de heilmeester niet van node, maar die ziek zijn’ (Matthéüs 9:12). Hoe kan iemand opwassen, wanneer hij denkt, dat zijn wegen volmaakt zijn?” – *Uit de Schatkamer der Getuigenissen* 3, blz. 187.

Trotse genotzucht en zelfzucht worden erg gevaarlijk, als wij het punt bereiken om zelf de eer te nemen, die alleen aan God behoort. Koning Nebukadnézar, de koning van Babel, had dit ijdele kenmerk. Denk aan het verhaal van hoe hij eraan toegaf, hoe hij bitter leed onder de gevolgen en

hoe hij uiteindelijk leerde te erkennen, dat de heerlijkheid feitelijk alleen aan God toebehoort? (Zie Daniël 4:29-37).

DE HEERLIJKHEID BEHOORT ALLEEN AAN GOD

In het jaar 1847 ontdekte een dokter uit Edinburgh, Schotland, Sir James Simpson, dat chloroform gebruikt kon worden als verdoving om mensen ongevoelig te maken voor pijn tijdens een operatie. Door zijn vroegere experimenten maakte Dr. Simpson het mogelijk voor mensen om de meest gevaarlijke operaties te doorstaan zonder angst voor pijn en lijden. Sommige mensen beweren zelfs, dat dit een van de belangrijkste ontdekkingen was van de moderne geneeskunde.

Enkele jaren later, toen hij lezingen gaf aan de Universiteit van Edinburgh, werd Dr. Simpson gevraagd door een van zijn studenten: "Wat beschouwt u de meest waardevolle ontdekking van uw leven?" Tot de verbazing van zijn studenten, die hadden verwacht, dat hij zou verwijzen naar chloroform, antwoordde Dr. Simpson: "Mijn meest waardevolle ontdekking was, toen ik leerde, dat ik een zondaar was en dat Jezus Christus mijn Verlosser was."

Zo ook de apostel Paulus, toen hij zijn indrukwekkende levensverslag overwoog, eindigde hij na het beschouwen van al zijn prestaties, dat hij deze als waardeloos zag, als drek, toen hij Christus ontmoette. 'Hoewel ik heb, dat ik ook in het vlees betrouwen mocht; indien iemand anders meent te betrouwen in het vlees, ik nog meer: Besneden ten achtsten dage, uit het geslacht van Israël, van de stam van Benjamin, een Hebreëer uit de Hebreëen, naar de wet een Farizeeër; naar de ijver een vervolger der gemeente; naar de rechtvaardigheid, die in de wet is, zijnde onberispelijk' (Filippenzen 3:4-5).

'Zijn zij Hebreëen? Ik ook. Zijn zij Israëlieten? Ik ook. Zijn zij het zaad van Abraham? Ik ook. Zijn zij dienaars van Christus? (Ik spreek onwijs zijnde). Ik ben boven hen; in arbeid overvloediger, in slagen uitnemender, in gevangenschappen overvloediger, in doodsgevaar menigmaal. Van de Joden heb ik veertig slagen min één, vijfmaal ontvangen. Driemaal ben ik met roeden geselsd, eens ben ik gestenigd, driemaal heb ik schipbreuk geleden, een ganse nacht en dag heb ik in de diepte doorgebracht. In het reizen menigmaal in gevaaren van rivieren, in gevaaren van moordenaars, in gevaaren van mijn geslacht, in gevaaren van de heidenen, in gevaaren in de stad, in gevaaren in de woestijn, in gevaaren op de zee, in gevaaren onder valse broeders' (2 Korinthe 11:22-26).

'Maar hetgeen mij gewin was, dat heb ik om Christus' wil schade geacht. Ja, gewis, ik acht ook alle dingen schade te zijn, om de uitnemendheid van de kennis van Christus Jezus, mijn Heere; om Wiens wil ik al die dingen schade gerekend heb, en acht **die drek te zijn, opdat ik Christus moge gewinnen**' (Filippenzen 3:7-8).

"Terwijl de tijdelijke eer en rijkdom en kracht de grote ambities zijn van de mensen van deze wereld, wijst de Heer op iets van meer waarde van onze hoogste ambities:

'Zo zegt de Heere: Een wijze beroeme zich niet in zijn wijsheid, en de sterke beroeme zich niet in zijn sterkte,

een rijke beroeme zich niet in zijn rijkdom, maar die zich beroemt, beroeme zich hierin, dat hij verstaat en Mij kent, dat Ik de Heere ben, doende weldadigheid, recht en gerechtigheid op de aarde; want in die dingen heb Ik lust, spreekt de Heere' (Jeremia 9:23-24)." – *Selected Messages 2*, blz. 139-140.

OMDAT HIJ ONZE SCHEPPER IS

Vanaf het begin van de zonde heeft het menselijk geslacht veel verschillende dingen bedacht om te aanbidden en te verheerlijken. Sommigen aanbidden de maan, de sterren, de zon, de rivier, de bomen en verschillende dingen in de natuur. In bepaalde culturen en religies wordt een enkel mens verheven als een god en respect, eer en heerlijkheid gegeven gelijk aan datgene dat aan de ware God wordt gegeven. In de oude en zelfs in moderne tijden hebben sommigen bewerkte voorwerpen van hout, steen of edele metalen gemaakt, plaatsten hen in een erediensthal, bogen ervoor, verheerlijkten en aanbaden hen. Maar de Heer heeft ons niet in duisternis gelaten over de totale nutteloosheid en zonde van dergelijke praktijken. (Zie Jesaja 44:8-21).

Gezien het feit dat God onze Schepper is en dat wij Zijn schepselen zijn, zijn wij verplicht om de 'eer aan Zijn Naam te geven' en aan niemand en niets anders. Wij moeten 'de Heere aanbidden in de heerlijkheid van het heiligdom' (Psalm 29:2). Wij moeten bereid zijn te zeggen: 'Niet ons, o Heere, niet ons, maar Uw Naam geef eer, om Uwer goedertierenheid, om Uwer waarheid wil' (Psalm 115:1). En ten slotte moeten wij de mensen leren: 'Vreest God, en geeft Hem heerlijkheid; want de ure van Zijn oordeel is gekomen; aanbidt Hem, Die de hemel en de aarde, en de zee, en de fonteinen der wateren gemaakt heeft' (Openbaring 14:7).

OMDAT HIJ ONZE VERLOSSER IS

Het teruggeven van de heerlijkheid aan God is verbonden met Zijn grote plan om de gevallen mensheid te redden. Toen Adam viel, viel de hele mensheid. De apostel Paulus verklaarde: 'Zo dan, gelijk door één misdaad de schuld gekomen is over alle mensen tot verdoemenis' (Romeinen 5:18). "Met betrekking tot de eerste Adam ontving de mens van hem niets dan schuld en het doodvonnis." – *Hoe Leid Ik Mijn Kind*, blz. 562.

Toch, toen de zonde binnenkwam, werd het plan van verlossing meteen uitgevoerd. "De Godheid was vervuld met medelijden met het geslacht en de Vader, de Zoon en de Heilige Geest gaven Zich om het verlossingsplan uit te werken. Om zijn plan volledig uit te voeren werd besloten, dat Christus, de eniggeboren Zoon van God, Zichzelf zal geven als een offer voor de zonde." – *The Review and Herald*, 2 mei 1912.

"Door Zijn vleeswording werd Christus volledig bekwaam gemaakt om de mens te plaatsen, waar hij niet meer een verworpene zou zijn." – *The Signs of the Times*, 17 juni 1897. Toen Christus de menselijke gestalte aannam, werd hij "de vertegenwoordiger van het geslacht." – *Confrontation*, blz. 51.

"Niemand behoeft zich aan ontmoediging en wanhoop over te geven. Satan kan tot u komen met de wrede suggestie: "Jouw geval is hopeloos, jij bent niet te redden." Maar in

Christus is er hoop voor u. God vraagt niet om in onze kracht te overwinnen. Hij vraagt ons om dicht aan Zijn zijde te komen. Onder welke moeilijkheden wij ook gebukt gaan, wat ons geestelijk en lichamelijk ook neerdrukt, Hij wacht op ons om ons vrij te maken.

Hij, die menselijkheid op Zich nam, weet hoe met de lijdende mensheid mee te voelen. Christus kent niet alleen iedere ziel, en de bijzondere noden en verzoeken van die ziel, maar Hij kent ook alle omstandigheden, die de geest pijnigen en verwarren. Zijn hand is uitgestrekt in medelijdende tederheid naar ieder lijdend kind. Die het meeste lijden, krijgen het meeste van Zijn medeleven en medelijden. Hij wordt geraakt door het zien van onze gebreken, en Hij vraagt ons onze verwarringen en moeilijkheden aan Zijn voeten te leggen en ze daar te laten.

Het is niet verstandig op onszelf te zien en onze gevoelens te bestuderen. Als wij dit doen, zal de vijand ons moeilijkheden en verzoeken voor ogen houden, die ons geloof verzwakken en onze moed vernietigen. Onze emoties nader te bestuderen en gevolg te geven aan onze gevoelens zal twijfel brengen en onszelf verwarren. Wij moeten naar Jezus zien en niet op onszelf.” –*De Weg tot Gezondheid*, blz. 210.

Ons grootste probleem is, dat eenieder van ons in zonde geboren is en wij allemaal te kort schieten van de

heerlijkheid van God. Hoe kunnen wij, die het Woord van God als zondaars veroordeeld heeft, *niet schuldig* bevonden worden? Onze enige zekerheid voor verlossing is: ‘In Christus Jezus, Die ons geworden is wijsheid van God, en rechtvaardigheid, en heiligmaking, en verlossing. Opdat het zij, gelijk geschreven is: Die roemt, roeme in de Heere’ (1 Korinthe 1:30-31).

Hij is ONZE HEILIGMAKER

De mensen in hun eigen eindige kracht kunnen niet volkomen Gods wet gehoorzamen, die ‘heilig, rechtvaardig en goed’ is (Romeinen 7:12). Dus niemand van ons is rechtvaardig (Romeinen 3:10), omdat ‘al onze gerechtigheden zijn als een wegwerpelijke kleding’ (Jesaja 64:6). Maar dat, wat wij niet kunnen volbrengen, heeft Christus voor ons gedaan. Door de menselijke natuur aan te nemen en het menselijk vlees ontwikkelde Hij een volmaakt karakter door gehoorzaamheid aan Gods geboden. De apostel Paulus legt uit: ‘En in gedaante gevonden als een mens, heeft Hij Zichzelf vernederd, gehoorzaam geworden zijnde tot de dood, ja, de dood des kruises’ (Filippenzen 2:8). “Maar Christus heeft, door als mens naar de aarde te komen, een heilig leven geleid en een volmaakt karakter ontwikkeld. Deze biedt Hij als een vrije gave allen aan, die ze willen aannemen.” –*De Wens der Eeuwen*, blz. 668.

Het is interessant om te beseffen, dat “de religieuze diensten, de gebeden, de lof, de berouwvolle belijdenis van zonde opstijgen van ware gelovigen als wierook naar het hemels heiligdom, maar door te gaan door de verdorven kanalen van de mensheid zijn zij zo vervuild dat, tenzij gezuiverd door bloed, zij nooit van waarde kunnen zijn voor God. Zij stijgen niet op in vlekkeloze zuiverheid, en tenzij de Middelaar, die aan Gods rechterhand is, alles door Zijn gerechtigheid aanbiedt en zuivert, is het niet aanvaardbaar voor God. Alle wierook van de aardse tabernakels moet bevochtigd zijn met de reinigende bloeddruuppels van Christus. Hij houdt voor de Vader het wierookvat van Zijn eigen verdiensten, waarin geen aardse verdorvenheid is. Hij verzamelt in dit wierookvat de gebeden, de lofprijzingen en de bekentenissen van Zijn volk, en daarbij doet Hij Zijn eigen vlekkeloze gerechtigheid. Dan, geparfumeerd met de verdiensten van de verzoening van Christus, komt de wierook voor God volmaakt en volkomen aanvaardbaar. Dan worden genadige antwoorden teruggegeven.

“O, dat allen mogen zien, dat alles in gehoorzaamheid, in berouw, in lofprijzing en dankzegging moet worden geplaatst op het gloeiende vuur van de gerechtigheid van Christus. De

geur van deze gerechtigheid stijgt op als een wolk naar de genadetroon." –*Selected Messages 1*, blz. 344.

"Christus kwam om ons 'deelhebbers aan de goddelijke natuur' te maken, en Zijn leven doet ons inzien, dat menselijkheid verenigd met goddelijkheid geen zonde doet." –*De Weg tot Gezondheid*, blz. 147. "Als wij de bezigheid van mensen konden zien, zouden we ontdekken, dat alleen het werk, dat onder veel gebed wordt gedaan, dat geheiligd is door de verdiensten van Christus, de toets van het oordeel zal doorstaan." –*De Daad bij het Woord*, blz. 240.

"Menselijke inspanning zonder de verdienste van Christus is waardeloos." –*Evangelism*, blz. 192. "Het is de geur van de verdienste van Christus, die onze goede werken aanvaardbaar maken voor God... Onze werken hebben in en van zichzelf geen verdienste." –*God's Amazing Grace*, blz. 244.

"God is niet tevreden met minder dan het beste, dat we geven kunnen. Zij, die Hem met geheel hun hart liefhebben, zullen ernaar streven Hem het beste deel van hun leven te wijden en zich geheel en al in overeenstemming te brengen met de wetten, die hun mogelijkheden om Zijn wil te volbrengen doen toenemen." –*Patriarchen en Profeten*, blz. 316.

'Want het is God, Die in u werkt **beide het willen en het werken**, naar Zijn welbehagen' (Filippensen 2:13). En door zo te doen, "gaat de verzoende ziel van genade tot genade, van licht naar groter licht. Hij kan met vreugde zeggen: 'Hij heeft ons zalig gemaakt, niet uit de werken der rechtvaardigheid, die wij gedaan hadden, maar naar Zijn barmhartigheid' (Titus 3:5)." –*Faith and Works*, blz. 101.

OMDAT HIJ ONZE LEVERANCIER IS

Christus verklaart: 'Aanziet de vogelen des hemels, dat zij niet zaaien, noch maaien, noch verzamelen in de schuren; en uw hemelse Vader voedt ze nochtans; gaat gij ze niet zeer veel te boven?' (Matthéüs 6:26). "Zelfs dit aardse leven danken wij aan de dood van Christus. Het brood, dat wij eten, is gekocht door Zijn gebroken lichaam. Het water, dat wij drinken, werd betaald met Zijn vergoten bloed. Nooit eet iemand, heilige of zondaar, zijn dagelijks voedsel, of hij wordt gevoed door het lichaam en bloed van Christus. Het kruis van Golgotha heeft op ieder brood zijn stempel gedrukt. Het wordt weerspiegeld in iedere waterbron. Dit alles heeft Christus, door het instellen der symbolen van Zijn grote offer, onderwezen. Het licht, dat uitstraalt van de avondmaaldienst in de opperzaal, maakt de voorzieningen voor ons dagelijks leven heilig. De gezinsdis wordt de tafel des Heeren en iedere maaltijd een heilige handeling." –*De Wens der Eeuwen*, blz. 578-579.

"Onze Heer past zich aan onze speciale behoeften aan. Hij is een schaduw aan onze rechterhand. Hij wandelt dichtbij onze zijde, klaar om te voorzien in al onze benodigdheden. Hij komt zeer dicht bij degenen, die zijn betrokken bij de bereidwillige dienstverlening voor Hem. Hij kent iedereen bij naam. O, welke zekerheden hebben wij van de tedere liefde van Christus." –*Sons and Daughters of God*, blz. 16. De apostel Paulus benadrukt, dat 'God zal naar Zijn rijkdom vervullen al uw nooddrift, in

heerlijkheid, door Christus Jezus' (Filippensen 4:19). "Als de Heer ons een werk te doen geeft, laten wij niet stoppen om te onderzoeken naar de redelijkheid van het bevel of het waarschijnlijke gevolg van onze inspanningen om het te gehoorzamen. Het aanbod in onze handen kan lijken te kort te schieten aan onze behoeften; maar in de handen van de Heer zal het meer dan voldoende zijn." –*Testimonies 6*, blz. 466.

"Al onze problemen mogen wij bij God brengen. Zijn hand van oneindige liefde wordt bewogen om in onze behoeften te voorzien. Hoe dankbaar ben ik, dat wij maar één dag tegelijk hebben te leven. Eén dag om onze zielen mee bezig te houden, één dag om te waken, één dag om vooruitgang te boeken in het geestelijke leven en mogen zo onze dagen vruchtbare, kostbare dagen voor ons zijn." –*This Day with God*, blz. 27.

CONCLUSIE

Om werkelijk in staat te zijn alle heerlijkheid aan God te geven, als berouwvolle zondaars, moeten wij weggijken van onszelf en ons oog richten op 'het Lam Gods, Dat de zonde der wereld wegneemt' (Johannes 1:29), "en wanneer hij op Hem ziet, wordt hij veranderd. Zijn vrees wordt veranderd in vreugde, zijn twijfel in hoop. Er ontstaat dankbaarheid. Het stenen hart wordt verbroken. Een vloedgolf van liefde stroomt de ziel binnen. Christus is in het vernieuwde hart, een bron van water, opspringende ten eeuwigen leven. Wanneer we zien, hoe Jezus, een Man van Smarten en vertrouwd met ziekte, arbeidt om het verlorene te redden, geminacht, gehoond, bespot, gedreven van stad tot stad, totdat Zijn zending vervuld was; wanneer we Hem zien in Gethsémané, terwijl Hij grote druppels bloed zweet, en aan het kruis, waar Hij sterft in zielenstrijd, wanneer wij dit zien, zal ons eigen ik niet langer schreeuwen om erkend te worden. Wanneer we op Jezus zien, zullen we ons schamen over onze koelheid, onze traagheid, onze zelfzucht. We zullen gewillig zijn iets of niets te wezen, opdat wij met ons hart de Meester kunnen dienen. Wij zullen vol vreugde het kruis achter Jezus dragen, beproevingen doorstaan, schande en vervolging verdragen om Zijnentwille." –*De Wens der Eeuwen*, blz. 382-383.

"Als de verlost en de tegenwoordigheid van God staan, zullen zij zien, hoe kortzichtig hun conclusies waren over, wat de hemel als succes boekt. Als zij terugkijken op hun inspanningen om succes te bereiken, zullen zij zien, hoe dwaas hun plannen waren, hoe onbeduidend hun veronderstelde beproevingen, hoe onredelijk hun twijfels. Zij zullen zien, hoe vaak zij fouten maakten in hun werk door God niet op Zijn woord te nemen. En er zal één waarheid in duidelijke lijnen staan: dat positie een mens geen toegang geeft tot de hemelse hoven. Zij zullen ook zien, dat de eer, die aan de mens gegeven wordt, alleen God toekomt, dat aan Hem alle heerlijkheid toebehoort. Van de lippen van het engelenkoor en de verlost en de tegenwoordigheid van God klinken: 'Groot en wonderlijk zijn Uw werken, Heere, Gij almachtige God, rechtvaardig en waarachtig zijn Uw wegen, Gij Koning der heiligen! Wie zou U niet vrezen, Heere, en Uw Naam niet verheerlijken? Want Gij zijt alleen heilig' (Openbaring 15:3-4)." –*Testimonies 7*, blz. 28.

De Bijbel

Dit kleine boek zou ik liever bezitten dan
al het goud en edelstenen,
Die altijd in vorstenschatkisten schitterden,
Liever dan al hun diademen.
Ja zelfs, al waren de zeeën van chrysoliet,
De aarde een gouden bal,
Alle sterren van de nacht van diamant,
Dit boek had de meeste waarde van al.

Hoe noodlottig voor het eierzuchtig oog
moet Zijn vergoten bloed schijnen,
Als de opgeheven hand van de Dood hoog is,
Zijn leven als een droom lijkt te verdwijnen!
Hoor hem dan met zijn haperende adem
Voor een ogenblik smachten!
Dwaas! Wilt u de arm des Doods tegenhouden,
Verlossing van uw goud verwachten!

Nee nee; de ziel vindt nooit verlichting
bij een glinsterende schat.
Edelstenen verblinden niet het bezorgde oog,
Gezondheid koopt men niet met een gouden schat,
Maar hier verschijnt een gezegende balsem,
die het diepste leed verzacht;
En, die het boek in tranen zoekt,
Zijn tranen zullen stoppen onverwacht.

Hij, die op Golgotha zijn leven heeft gegeven,
Hij heeft deze belofte gedaan,
Gij zwaar beladene, kom tot Mij,
en ik zal u met rust belaan.
Het geknakte riet zal ik niet breken,
noch een berouwvol hart verachten,
Mijn last is licht en die mijn juk opnemen,
Zullen de hemelen wachten.

Ja, ja, dit kleine boek is waard
aan alle stervelingen te geven.
Met wat zijn alle vreugde van de aarde,
vergeleken bij het hemelse vreugdeleven?
Dit is de gids, die onze Vader gaf
Om te leiden tot de heerlijke dag, zeg,
Een ster, wiens glans het graf verlicht,
Het Licht, het Leven, de Weg.

William Leggett

